UFO-DEBAT

SUFOI

ufo-nyt

25. årg. Nov/Dec 1982 Nr. 6

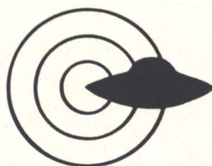

Tager foto af UFO med 4 års mellemrum
Jubilæums billed-kavalkade • UFO-bølge i Norge
Er svindelnumre et reelt problem?

Abonnement 95 kr. årligt · Løssalg 18 kr. pr. nummer

ufo-nyt

25. årg. Nov/Dec 1982 Nr. 6

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE

Den 17. december 1957 blev SUFOI oprettet, dengang under navnet Sydjysk UFO-Investigation. SUFOI er i dag, 25 år efter, en af verdens ældste UFO-organisationer.

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SVENDBORG TRYK

INDHOLD:	SIDE

SUFOI reg. nr. 3148/3149
ISSN 0049-4976

ABONNEMENT:
UFO-NYT udk. 6 gange årligt. Det bestilles ved indbetaling af medlemskontingent (d.kr. 95,- for året 1982) til SUFOI, giro nr. 9 11 77 25. Abonnement for Grønland og udland (undtagen Skandinavien) d.kr. 110,00.

ADRESSEÆNDRINGER:
bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Box 6, 2820 Gentofte.

FÆLLESABONNEMENT MED **Det Ukendte:**

UFO-NYTs abonnenter har ret til en rabat på kr. 25,00, hvis De også tegner abonnement på tidsskriftet Det Ukendte. Det vil sige, at UFO-NYT 1982 plus DET UKENDTE, 4. årg., samlet koster kr. 165,00. Beløbet kan indbetales til SUFOI, der også sørger for, at abonnementet bliver registreret hos Det Ukendte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, *ikke* kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Informationsafd.: Peter A. Hansen, Ericaparken 12, 2820 Gentofte. Tlf. (01) 67 08 93.

Næstformand, Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. Tlf. (02) 64 44 69.

Næstformand: Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Redaktionsgruppe:
Ansvarshavende redaktør: Henrik Pedersen, Nikolaj Plads 1, 4., 1067 København K.
Flemming Ahrenkiel, Holmevænget 5, 2970 Hørsholm. Tlf. (02) 86 92 70.
Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. Tlf. (03) 94 11 69.

SUFOIs Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst. Tlf. (02) 57 07 36.

Foredragsafdeling: Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.

Projektmedarbejder: X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm.

SUFOIs Udklipscentral: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre. Tlf. (01) 70 90 86.

Teknisk Konsulent: Hans Voigt, Lyngen 17 B, 2800 Lyngby. Tlf. (02) 88 92 32.

Datakonsulent: Per Andersen, Grøfthøjparken 155, 2.th., 8260 Viby. Tlf. (06) 28 13 36.

Fotoafdeling: Kim Møller Hansen, Blæsingevej 13, Havrebjerg, 4200 Slagelse. Tlf. (03) 56 72 63.

SUFOIs Efterforskningsafd.: Lars K. Lassen, Lyshøjgårdsvej 97 st.tv., 2500 Valby. Tlf. (01) 30 46 44.

SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5.tv., 8000 Århus C. Tlf. (06) 19 88 90.

SUFOIs Rapportcentral: Lars Bostrøm, Vasevænget 25, 3600 Frederikssund. Tlf. (02) 33 32 65.

Repræsentanter på Sjælland:
Lars Bostrøm, Vasevænget 25, 3600 Frederikssund. Tlf. (02) 33 32 65.
Tommy Christensen, Haderslevgade 22, 1.tv. 1671 København V.
Jørgen H. Olsen, Elmevej 17, 4450 Jyderup. Tlf. (03) 47 63 65.

Repræsentanter på Fyn:
Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.

Repræsentanter i Jylland:
Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.
Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. Tlf. (06) 22 59 20.
Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.
Ole Christensen, Hesseldam 32, 6200 Åbenrå. Tlf. (04) 62 56 48.

Repræsentanter i Norge:
Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge. - UFO-Norges alarmsentral og kontakt for UFO-NYT lesere i Norge. Tlf. 05 - 28 01 26.

UFO-NYT abonnement:
bestilles på telefon (03) 61 87 38.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. *Red.*

LEDER

SUFOI er nu 25 år

Af Peter A. Hansen, formand for SUFOI

Så blev UFO-sagen i Danmark alligevel ikke den lille døgnflue, som man havde spået! Det er med en glad og stolt følelse, at vi nu går ind i foreningens femogtyvende sæson.

Vi siger hjertelig tak til alle vore medlemmer for opbakningen bag vores arbejde. Tak fordi I fortsat støtter os ved at abonnere på UFO-NYT, og tak for de mange håndsrækninger i form af pengegaver og gratis arbejdskraft. SUFOI er ikke kun et Repræsentantskab. SUFOI er alle vore læsere igennem årene.

Fra 1957 og til i dag har der arbejdsmæssigt, teknisk og ideologisk været meget langt. Ingen lærebøger fortalte om fremgangsmåden ved UFO-forskning, og internt kunne vi ikke finde en éntydig forklaring på de mange beretninger. SUFOI føler fortsat i dag — efter 25 års forskning — at det vil være forkert at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om UFOernes art eller oprindelse.

SUFOIs formål er tredelt: Vi skal indsamle beretninger om UFO-hændelser, vi skal forske i materialet for — måske — engang at finde frem til én eller flere holdbare forklaringer, og endelig skal vi udbrede kendskabet til problemets eksistens.

Der er indsamlet et formidabelt antal rapporter gennem årene. Mange af beretningerne har relativt hurtigt kunnet finde en forklaring, men i dag må over 5.000 rapporter i vores arkiver stadig stemples som *ikke-identificerede,* dvs. *UFOer.*

Vi er med årene blevet dygtige! — sagt i al beskedenhed. I de første år var næsten alle modtagne rapporter ét stort mysterium for os. Så lærte vi noget om de mange naturlige og menneskeskabte fejlkilder — og dét hjalp! I dag har vi en »opklaringsprocent« nær 90. Vi skal søge at opklare UFO-fænomenet; vi skal bestemt ikke gøre det mere mystisk, end det allerede er i forvejen.

SUFOI stempler ikke enhver mystisk genstand som værende et UFO. Vi har nu så mange års erfaring i at genkende naturlige fænomener, der optræder under usædvanlige forhold, at vi roligt tør kalde de sidste 10% for *u-identificerede flyvende flyvende objekter, UFOer.*

Adskillige »videnskabsfolk« fra ind- og udland har i tidens løb påstået, at man med lidt mere ihærdighed, forbedrede metoder og den rette uddannelse kunne forklare disse sidste beretninger. En sådan påstand er i sig selv uvidenskabelig — et rent postulat. Den kan højst karakteriseres som ønsketænkning. Hvor ville vi ønske, at mennesker, der mente sig i besiddelse af de rette kvalifikationer, ville træde frem og glæde os hér i jubilæumsåret med at forklare os gåden om UFOerne! At man er ekspert på ét videnskabeligt felt medfører ingenlunde, at man er ekspert på alle andre felter.

Mennesker, der har set UFOer på nært hold, har oplevet noget, der ofte har rystet dem dybt personligt. Disse mennesker har ikke noget officielt organ at henvende sig til for at få hjælp til at forstå arten af den hændelse, de ufrivilligt blev vidne til. Der *er* kun de private foreninger.

Og i kraft af blandt andet denne rolle blev SUFOI 25 år. □

UFO-KLASSIKER

Evald Hansen Maarup 1970 og 1973

Af Kim Møller Hansen

Politiassistent Evald Hansen Maarups observation ved Haderslev torsdag den 13. august 1970 har for længst indskrevet sig i ufoklassikernes eksklusive klub. Alle nyhedsmedier med blot en smule respekt for sig selv og sit publikum har i de forgangne 12 år fra tid til anden omtalt observationen — i de fleste tilfælde på en fair måde, selv om der i de første hektiske augustdage efter offentliggørelsen herskede nogen forvirring om, hvorledes de seks billeder, som Maarup tog under observationen, skulle fortolkes.

Større udenlandske ufo-organisationer, som SUFOI har kontakt med, har også berettet om betjent Maarups oplevelse, som man har lignende tilfælde af i udlandet.

Maarups observation fra 1970 er således velkendt, medens den anden observation, som fandt sted den 14. august 1973, har vakt mindre ståhej. Da denne observation også er meget interessant vil den ligeledes blive behandlet i denne artikel.

FOTO: Find Clausen.

Evald og Anne-Lise Maarup med et sæt forstørrelser af de seks fotos, som Evald tog med patruljevognens automatiske kamera.

13. august 1970.
Observationen fandt sted den 13. august kl. 22.50. På det tidspunkt kørte Maarup i een af politiets patruljevogne på vej hjem til sin bopæl i Knud . Hændelsen fandt sted medens han befandt sig mellem Kabdrup og Fjelstrup og var på vej nedad en bakke til en mindre lavning, der ligger nogle få hundrede meter fra et T-kryds, hvor vejen Haderslev-Fjelstrup skærer vejen mod Kabdrup. Observationsstedet ligger 8-10 km nord for Haderslev.

Maarup fortæller: »Jeg kom kørende alene i min patruljevogn torsdag aften kl. ca. 22.50. Pludselig bliver vognen omgivet af et skærende, blåhvidt lys, samtidig med at motoren stopper. Bilens lys forsvandt også, selv lyset fra tændingslampen. Jeg trak ind mod siden af vejen og bremsede op. Det kraftige neonagtige lys udenfor blændede mig i den grad, at jeg ikke kunne se noget. Med armen for øjnene — for at beskytte mig mod lyset — fik jeg famlet mig frem til radion. Da jeg fik fat på mikrofonen og forsøgte at kalde stationen, viste det sig at radioen var ligeså »død« som alt andet elektisk i bilen.

Temperaturen inde i bilen steg, så der blev en behagelig varme, Hvor varmt der blev kan jeg ikke sige, men det var at sammenligne med den varme man føler, når man kører mod solen på en sommerdag.

Efter en stund bevægede lyset sig opad. Det var et kegleformet lys med en diameter i bunden på 4-5 meter. Da jeg bøjede mig

fremad og så op, kunne jeg se at lyskeglen endte i bunden af en stor grålig genstand. Ikke en lyd hørtes fra genstanden.

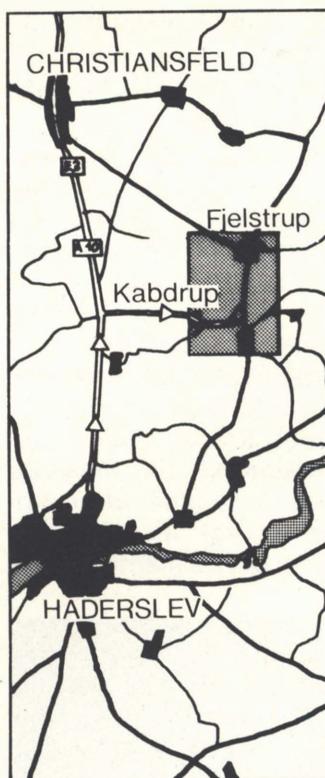
Nogle sekunder efter blev lyset trukket op i genstanden. Det er svært at forklare hvorledes; lyset slukkedes ikke, men bunden af lyset bevægede sig opad, således at der under keglen blev mørkt. Det tog ca. 5 sekunder for lyset at blive trukket helt op. Jeg stod ud af vognen og så hvorledes den sidste rest af lyskeglen forsvandt ind i bunden på genstanden i et hul, der vel var godt og vel 1 meter i diameter.

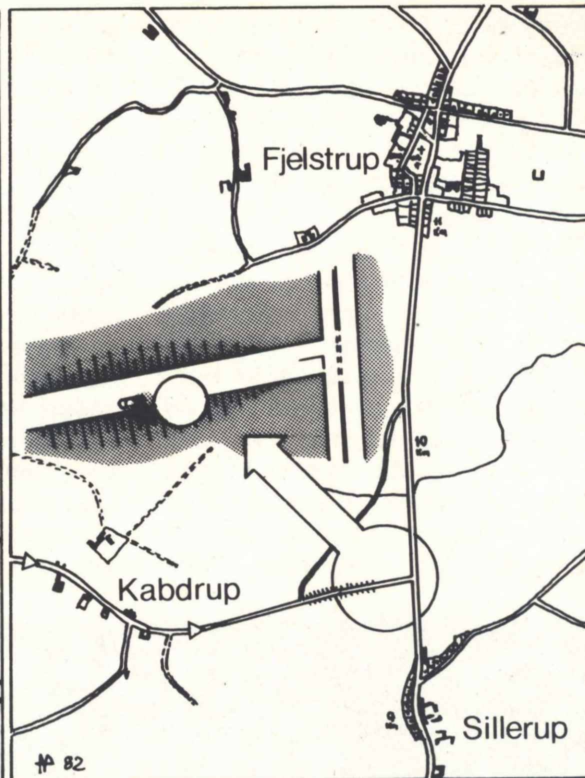
Da lyset var kommet helt op i genstanden satte denne sig i bevægelse. I løbet af få sekunder forsvandt den lodret op i luften. Den accellererede kraftigt — stadigvæk uden at man hørte en lyd. Idet objektet fløj bort, kom alt lys tilbage i bilens elektriske system. Jeg forsøgte at starte den, og den startede helt normalt, ligesom jeg atter kunne få radiokontakt med stationen. Jeg meldte til stationen, hvad jeg havde oplevet.

Inden jeg stod ud af vognen, havde jeg taget tre billeder med patruljevognens fastmonterede kamera. Nu tog jeg tre mere af landevejen, der lå badet i mine billygters skær. Ærlig talt så aner jeg ikke noget om, på hvilket tidspunkt af observationen, jeg tog de tre første billeder, men ubevidst må jeg have trykket på kameraets udløser — formentlig under den sidste del af observationen.«

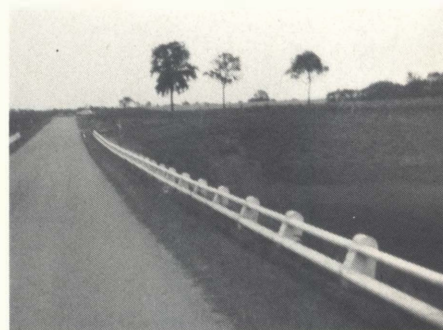
Kameraet er af japansk fabrikat, FUJAXA. Det kan tage ca. eet billede pr. sekund og har automatisk filmfremføring, således at filmen rykker et billede frem, så snart man har fotograferet. Det har også automatisk blænde. Billederne er taget på Neopan SS film.

»Efter at have snakket med stationen, stod jeg atter ud af bilen for at se, om der skulle være rester eller spor efter genstanden, i området omkring bilen, men jeg fandt intet. Medens jeg stod og sundede mig lidt, lagde jeg hånden på forskærmen og kunne mærke, at den var varm endnu. I øvrigt skal det bemærkes, at vognen er en splinterny Ford Zodiac (6-cylindret) og at den er i god

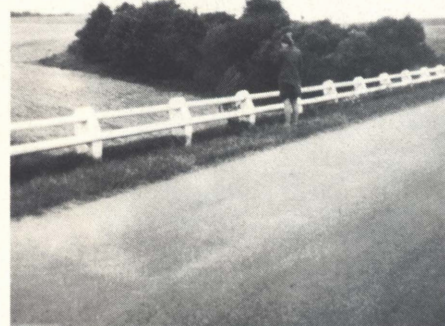

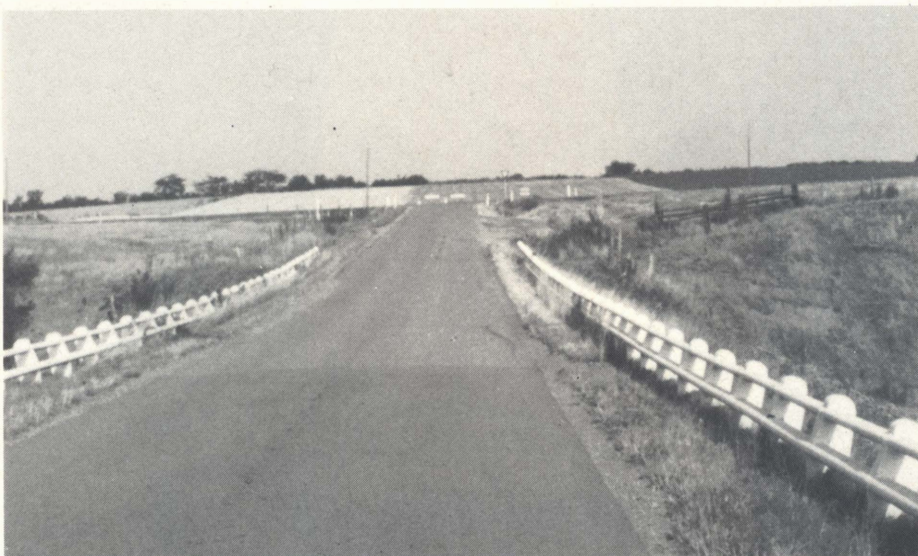
Kort over hændelsesforløbet af betjent Maarup's observation. Han kom kørende ad (hvide pil) Haderslev-Christiansfeldvejen og drejede af mod Kabdrup, ca. 100 meter fra T-krydset, oppe ved Fjelstrup-Haderslevvejen, skete der vel nok en af den danske UFO-scenes mest omtalte observationer.

Observationsstedet i dagslys. I baggrunden skimtes en bil nær T-krydset, hvor vejen Haderslev-Fjelstrup skærer vejen mod Kabdrup. Billedet er taget i august 1970 af Kai E. Møller, SUFOIs daværende repræsentant i Sønderjylland.

Observationsstedet fotograferet fra modsatte side af vejen.

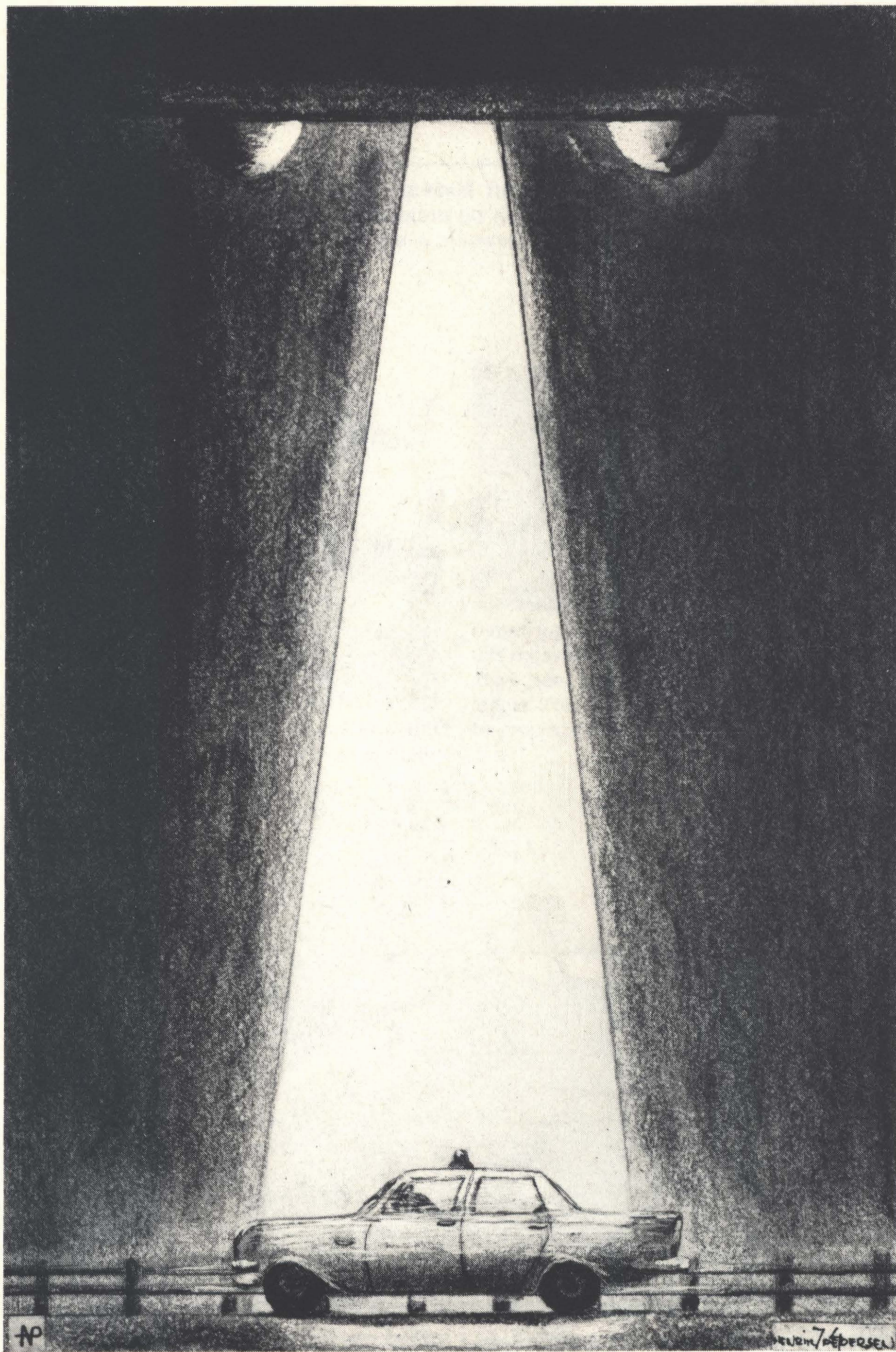
Observationsstedet i dagslys. Fotograferet i 1976 af Ole Henningsen.

teknisk stand. Der har ikke været tekniske problemer med den, hverken før eller efter observationen.

Lidt efter kom en modkørende bil forbi men jeg tænkte ikke spor på at stoppe den, for der var jo ikke mere at se.

Hvis jeg skal beskrive genstanden,kan jeg blot sige, at den var rund og ca. 10 meter i diameter, set fra min position skråt nedefra. Den havde et lysende hul i bunden, hvorfra lyskeglen kom ud. Dette hul var lidt over en meter i diameter, altså ca.1/10 af genstandens totale diameter. Genstanden havde to forhøjninger eller kupler på undersiden. Disse var ca. 1½ meter i diameter. Da jeg så tingsten gennem forruden, vil jeg tro, at den var så nær som 20 meter fra mig.«

Da Maarup straks efter observationen over patruljevognens radio kaldte stationen og orienterede om det skete, var der en spøgefugl, der svarede:»Vi skal vel ikke komme med en rød indlæggelsesseddel?« (Bruges ved tvangsindlæggelser). Dette var det eneste tidspunkt, Maarup ikke blev taget alvorligt. Iøvrigt blev mange polititjenestemænd på Maarups arbejdsplads i dagene efter observationen spurgt af adskillige journalister, hvad de mente om sagen. Samtlige svarede, at de troede på beretningen.

Da Maarup kom hjem torsdag aften, syntes hans kone, Anne-Lise, at han så noget blegnæbbet ud, og fik så beretningen.

En sensation siver ud....

Om de hektiske døgn efter observationen fortæller Maarup:

»Allerede dagen efter observationen begyndte pressen at blive interesseret. Jeg sad konstant fra den 14/8 1970 kl. 18.00 til den 15/8 kl. 03.00 og var i krydsild af militær, presse samt pressefotografer fra samtlige danske aviser og utallige udenlandske: svenske, engelske, amerikanske og en enkelt afrikansk (Ghana). Dette var såvel telefonisk som personlig henvendelse på min bopæl. Pressen havde kun fået fat i historien gennem en politimand, iøvrigt ham med den røde indlæggelsesseddel, ellers var den aldrig kommet til offentlighedens kendskab.

Jeg havde afleveret filmen med optagelserne til flyvevåbnet, hvilket jeg som politimand havde pligt til, da jeg havde fotograferet et uidentificeret flyvende objekt. Pressen ville have filmen, som jeg imidlertid ikke kunne fremskaffe, da denne var i militærets varetægt. Der blev hele natten den 14/8 1970 ført forhandlinger mellem pressen og militæret. Det gik endog så vidt, at sagen blev forelagt forsvarskommandoen, før filmen blev frigivet.«

Flyvevåbnets efterforskning.

Maarups film med de seks optagelser fra Den 13. august 1970 blev modtaget på flyvestation skrydstrup fredag aften den 14/8 af den vagthavende officer, premierløjtnant H.P. Larsen, og flyvevåbnets folk gik i gang med at granske Maarups beretning og fotografier.

Lørdag den 15. august meddelte flyvevåbnet pressen, at et første studium af originalbillederne afslørede, at de første tre billeder viste en lysplet, og at de sidste tre billeder viste vejen og noget af autoværnet oplyst fra patruljevognens forlygter, ligesom man tydeligt kunne se reflektionen fra vejskiltene på Sillerup-Fjelstrup vejen. Flyvevåbnet fastslog, at der ikke kunne sættes

spørgsmålstegn ved billedernes rigtighed.

Søndag den 16. august kunne flyvestation Skrydstrup oplyse, at billederne var sendt til Forsvarskommandoen i Vedbæk, der, som et led i undersøgelsen, nu skulle udspørge radarstationer og piloter, der havde været i luften over Sydjylland torsdag aften.

Samme aften kunne Maarup i TV-avisen høre den første forklaring på, hvad han havde set! TV-avisen fastslog — med vagthavende officer i Flyvertaktisk Kommando (FTK), major B. Helldén, som kilde — at det betjent Maaryp havde set, var *landingslyset fra et T-33 træningsfly.*

Dertil siger Evald Marup: »Jeg så selv en flyvemaskine 10 minutter efter min mærkelige observation, og der var intet at tage fejl af. Lysene herfra lignede overhovdet ikke det skarpe lys, jeg fotograferede.« Major Helldén var også utilfreds med den udformning, TV gav hans oplysninger: »Jeg har kun oplyst TVA om de teoretiske muligheder, der var i sagen — ikke noget konkret. Det kan tænkes, at politibetjenten enten har observeret den lysende udstødning i jetflyets halesektion, eller at antikollisionslyset har virket kraftigere i et skylag.«

Dagen efter kunne Silkeborg Avis bringe følgende udtalelse fra flyvevåbnets presseofficer, major K. Brøns-Hansen:

»Flyvevåbnet anerkender ikke tilstedeværelsen af uidentificerede flyvende objekter. Men på den anden side skal det ikke skjules, at vi i årenes løb har modtaget en del iagttagelsesrapporter, hvor det ikke har været muligt at finde en forklaring på, hvilken flyvende genstand, der er set. Vi nærer den største tiltro til politibetjenten. Han er en trænet iagttager og rappor-

Aftryk af de originale negativer. De første tre fotos taget under selve observationen viser den uforklarlige lysende plet. De nederste tre fotos er taget efter at strømmen er vendt tilbage. Vejen og autoværnet er oplyst af billygternes lys, ligesom man i baggrunden kan se to lysende streger, der er vejskilte i T-krydset.

tør, og vi prøver på ingen måde at negligere den slags iagttagelser. Vi prøver at finde en forklaring, og vi kan allerede nu fastslå, *at det ikke drejer sig om et af flyvevåbnets fly.*«

Operationsofficeren på flyvestation Skrydstrup, oberstløjtnant P. Schrøter, havde nemlig samme dag afhørt de seks piloter, der overfløj observationsstedet i T-33 fly. Piloterne afviste at have observeret eller foretaget sig noget som helst usædvanligt under flyvningen. En enkelt pilot havde observeret en komet eller et stjerneskud uden at fæstne sig nærmere ved dette, hvorfor tid og sted ikke kunne fastlægges.

De seks fly fra T-33 træningseskadrillen lettede fra Skrydstrup i tidsrummet 22.43—23.45 med 10 minutters mellemrum. Fly nr. 2 er ifølge flyvevåbnet blevet set af Evald Hansen Maarup, efter at han

Kraftig forstørrelse af lyspletten.

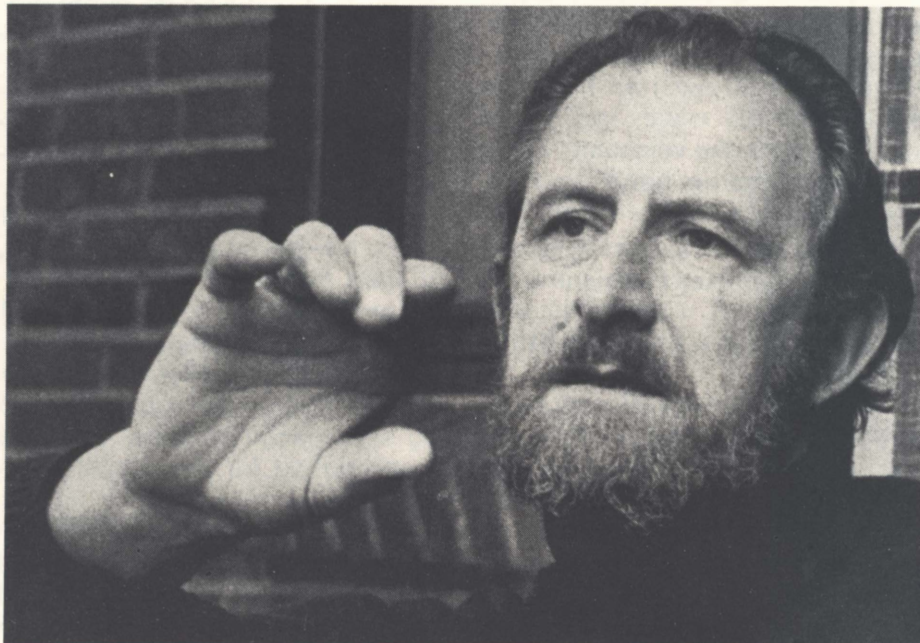

FOTO: Find Clausen.

Politiassistent Evald Hansen Maarup: »Efter en stund bevægede lyset sig opad. Det var et kegleformet lys med en diameter i bunden på 4-5 meter. Da jeg bøjede mig fremad og så op, kunne jeg se at lyskeglen endte i bunden af en stor grålig genstand. Ikke en lyd hørtes fra genstanden.«

Silver Star T-33. Denne type produceres ikke mere, men anvendtes endnu i 1967 i de fleste NATO-lande som standard jettræner.

På dette foto af en Silver Star T-33 jettræner ser man projektørerne på næsehjulet.
Var det et sådant fly, der i to minutter svævede lydløst over Maarups patruljevogn med landingslyset tændt?

havde sin ufo-observation. Flyene satte umiddelbart efter starten fra Skrydstrup kurs direkte mod Beldringe og gik op i en normal stigning med normal fart for at komme op i den ønskede, forholdsvis store, højde over Beldringe. De har alle været i ca. 5-8000 fods højde over observationsstedet, svarende til 1700-2700 meter. Det første T-33 jetfly har ifølge flyvevåbnets beregninger passeret over observationsområdet ca. kl. 22.48 — to minutter før Maarups observation.

Kan Maarup have set landingslyset fra dette fly?

Landingslyset tændes normalt kun under indflyvningen kort før landingsbanen, og lyset kan kun tændes, når understellet er nede. Nu er der i luftlinie ikke langt fra Sillerup til Skrydstrup, men den pågældende torsdag aften fandt indflyvningen til Skrydstrup sted fra vest, altså fra området omkring Gram. Skulle piloten ved et uheld have tændt sit landingslys, skulle det altså være sket efter starten, og det lyder ikke sandsynligt. Landingslyset er meget kraftigt og benyttes normalt kun i en højde på mellem 30-100 meter, og da vil flyet larme ganske voldsomt. — Politibetjent Maarup hørte som bekendt overhovedet ingen støj!

Tirsdag den 18. august — dagen efter fly-hypotesens afvisning — udtalte major B. Helldén til bl.a. Jyllands-Posten og Aarhuus Stiftstidende:

»Vi prøver at tage så seriøst på alle slags henvendelser som muligt. Og vi tror stadig, at der kan være en naturlig forklaring på det, som politibetjenten har oplevet. Der kan være sket en række sammenfaldende ting, som har virket på politibetjentens opfattelse af situationen. Vore meteorologer har bl.a. fundet ud af, at der var lokal dis over det pågældende sted, og på det sted, hvor bilen gik i stå, går vejen over et engdrag, hvor disen kan tænkes at opstå. Oplever man ting, som politibetjenten gjorde, kan man også føle sig halvvarm — det ville vi alle gøre, og står man bagefter ud i køligere omgivelser, kan de ting, man rører ved med svedige hænder, virke halvvarme — temperatur er jo noget relativt . . . Vi undersøgte billederne i går, og vi fortsætter undersøgelserne. Vi hælder mest til den teori, at der kan have været tale om noget lys, som blev reflekteret i en rude eller noget lignende. Der kan også være tale om statisk elektricitet, som under visse forhold, f.eks. i nærheden af højspændingsledninger, kan afstedkomme mærkelige fænomener som kuglelyn eller lignende.«

Aviserne bugnede på dette tidspunkt med beretninger fra mennesker, der havde set noget uforklarligt på himlen samme aften som Maarup eller andre aftener. Flyvevåbnet fik virkelig mange henvendelser fra observatører, og så den 21. august 1970 kom flyvevåbnets sidste udspil!

Et usædvanligt kraftigt stjerneskud eller en komet blev observeret af flere i Danmark, på det tidspunkt Maarup havde sin oplevelse. Flyvertaktisk Kommando (FTK) i Karup havde fået indberetning om, at flere havde set stjerneskud eller en komet — nogle mente, at den havde en lang hale efter sig.

Stjerneskuddet eller kometen betegnedes som værende mellem tre og seks gange så stærkt lysende som normalt for den slags fænomener.

Derefter mistede pressen hurtigt interessen for sagen — efter at Maarups oplevelse havde haft pressens bevågenhed i 8 hektiske dage.

FTKs rapport

Flyvevåbnets undersøgelser af Maarups observation blev i al ubemærkethed afsluttet den 6. november 1970, da B. E. Amled, afdelingschef ved Flyvertaktisk Kommandos Stab, afleverede FTKs rapport om sagen til Forsvarets Efterretningstjeneste. Af denne rapport fremgår det, at flyvevåbnet ikke mener, at lyspletten på de tre første filmbilleder stammer fra en lyskilde over vognen. Samtidig fastslår flyvevåbnet, at der i øvrigt ikke er noget på og omkring observationsstedet, som kan forklare den fotograferede lysplet!

Rapporten konkluderer, at Flyvertaktisk Kommando ikke kan give nogen konkret forklaring på hændelsen, men at man er sikker på, at det ikke drejer sig om ufoer! Maarups oplevelse består, ifølge flyvevåbnet, sandsynligvis af flere af hinanden uafhængige hændelser, der tilfældigvis er hændt på samme tidspunkt.

Da SUFOI i 1972 henvendte sig til FTK for at høre nærmere om flyvevåbnets undersøgelser vedrørende patruljevognens strømsvigt, svarede FTK følgende:

»For så vidt angår det — efter politibetjentens udsagn — skete strømsvigt, lykkedes det ikke FTK at finde årsager, der med sikkerhed kan forklare hændelsen, men FTK hælder dog, nu som den gang, til den antagelse, at et eventuelt strømsvigt skyldtes en periodisk eller midlertidig teknisk fejl i bilen, f.eks. en løs kabelsko. Dette blev dog aldrig konstateret, da politiet, så vidt det er FTK bekendt, ikke fandt anledning til at lade foretage nogen speciel undersøgelse af bilen efter hændelsen.«

Flyvevåbnet uddyber ikke, hvad man helt konkret mener med »tilfældige uafhængige hændelser«, men når man studerer de forskellige punkter i FTKs tre sider lange rapport og sammenholder oplysningerne heri med udtalelser refe-

reret i pressen, fristes man til at sammenstykke følgende komplicerede hændelsesforløb: Politibetjent Maarup kommer kørende i sin nye patruljevogn. Pludselig omgives vognen af et skærende blåhvidt lys, der stammer fra en komet eller er lys fra det første T-33 jetfly fra flyvestation Skrydstrup. Dette jetfly befinder sig i mindst 1700 meters højde og må derfor enten have et kolossalt kraftigt landingslys/antikollisionslys eller også er flyet uden pilotens vidende lydløst kommet ned i meget lav højde. Samtidig hermed falder kabelskoen til akkumulatoren af i patruljevognen, og strømmen forsvinder. Jetflyet svæver lydløst over Maarups bil i næsten to minutter med fuldt blus på lampen, hvorefter det forsvinder, samtidig med at Maarup muligvis iagttager endnu et stjerneskud eller lignende. Kabelskoen hopper på plads igen, og Maarup kan køre hjem . . . !

Flyvevåbnets ofte modstridende og ulogiske udtalelser i pressen har givet mange mennesker den opfattelse, at flyvevåbnet forsøgte at vildlede offentligheden og latterliggøre politiassistent Maarup, for derved at skjule, at det vidste mere, end det ville være ved. Denne myte har i tidens løb fået ny næring — senest i Jyllands Postens tillæg for Vejle Amt, søndag den 29/8-1982. Her fortælles det bl.a., at på et ufo-møde på Århus Seminarium en måneds tid efter Maarups observation, rejste en yngre dame sig og fortalte, at grunden til at hun var kommet til mødet var, at hendes mand den pågældende aften havde været tjenestegørende ved flyvevåbnet og havde fortalt, at man på radarskærmen havde fulgt ufoet i længere tid.

Hvorvidt flyvevåbnets påståede tilbageholdelse af oplysninger er rigtig eller ej, kan jeg naturligvis ikke afgøre, men efter en grundig analyse af den efterforskning SUFOI har foretaget i sagen, tror jeg, at flyvevåbnet rent faktisk fortalte, hvad det vidste og forsøgte at finde en forklaring. Rapporten fra Flyvertaktisk Kommando viser, at dette mislykkedes. Flyvevåbnet fandt ingen forklaring, men mener alligevel at der var en! Flyvevåbnet vil ikke kalde fænomenet, som politiassistent Maarup observerede og muligvis også fotograferede, for et uidentificeret flyvende objekt — selv om fænomenet vitterligt er uidentificeret. Denne vægring kan naturligvis hænge sammen med den tids opfattelse af, at et UFO nødvendigvis var lig med et rumskib!

På baggrund af de foreliggende data i SUFOIS Rapportarkiv, undersøgelser foretaget på observationsstedet, interviews og korrespondance med Evald Hansen Maarup samt analyse af flyvevåbnets efterforskning, anser SUFOI sagen for at være *uopklaret!*

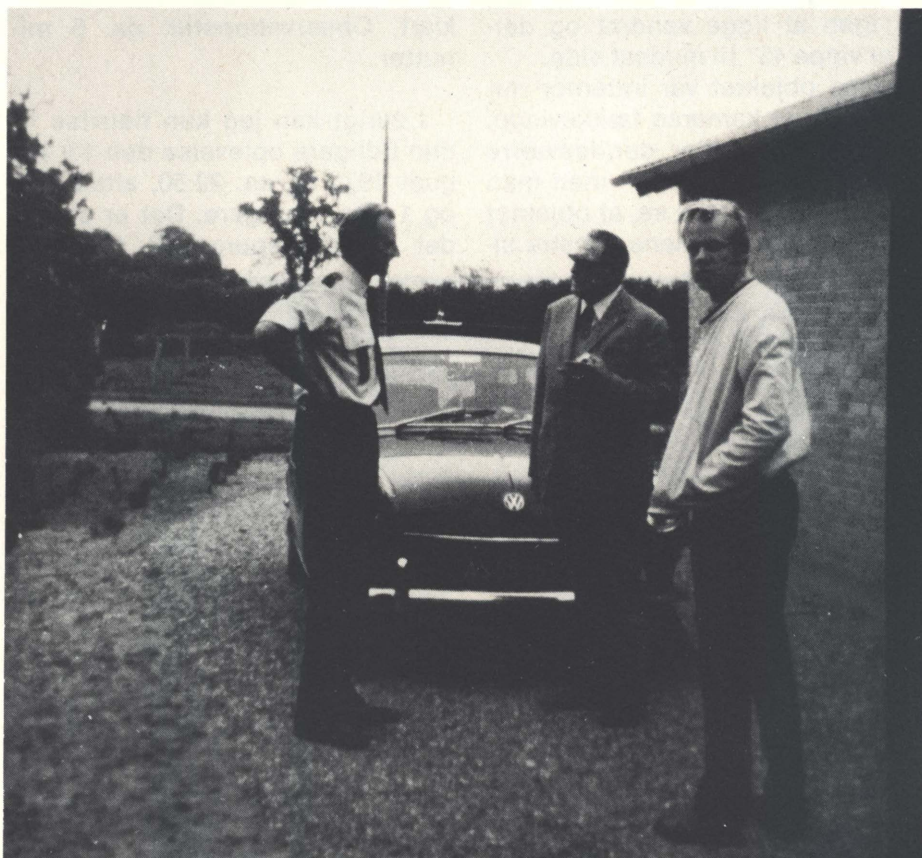
Hjernevask

Opstandelsen omkring observationen var hård kost for familien Maarup. I et brev til SUFOI to år efter hændelsen skrev Evald Maarup bl.a.:

»En ting har min observation lært mig, at holde min mund. Jeg ønsker under ingen omstændigheder at gennemgå den samme omgang »hjernevask« en gang til. Jeg ved ikke, om De kan forestille Dem, hvordan det er at skulle fortælle den samme historie utallige gange på et par døgn og derefter skulle svare på fornyede spørgsmål fra journalister og militærpersoner, der laver om på historien, så den bedst passer i deres kram. Jeg har jo også modtaget breve fra det meste af jordkloden, nogle religiøse fantaster, andre der vil have mig til at fortælle historien pr. brev, men jeg orker det ikke.«

Efterhånden faldt gemytterne til ro. Maarup havde sundet sig så meget, at han nu selv kunne fortælle offentligheden om sin oplevelse via TV, radio og foredrag — bl.a. ved et SUFOI medlemsmøde holdt i København den 25. oktober 1974. Maarup beskrev hver gang nøjagtig det samme hændelsesforløb på sin rolige og nøgterne måde, hvilket styrker tilliden til ham som en pålidelig observatør.

Under et af sine foredrag i 1974 blev Maarup spurgt, om han siden 1970 havde set noget uforklarligt — og så fortalte Maarup om en hændelse, som han indtil da (klog af skade) havde hemmeligholdt.

Fra venstre mod højre ses Evald Hansen Maarup, X. P. Madsen (SUFOIs daværende leder af Rapport- og Alarmcentralen) og Kai E. Møller. Fotograferet i august 1970.

Tirsdag den 14. august 1973

I et brev til SUFOI den 21/9-1974 berettede politiassistent Maarup for første gang i skriftlig form om sin observation fra 1973.

Maarup fortæller:

»Tirsdag den 14. august 1973 kl. ca. 22.50 kom jeg kørende i patruljevognen ad hovedvej A10 i nordlig retning fra Haderslev mod Christiansfeld. Ved Skovbølling, ca. 6 km nord for Haderslev drejede jeg mod øst ad en kommunevej, der støder til amtslandevejen Haderslev-Hejlsminde-Kolding. Et par hundrede meter før denne vej, der går nord-syd, blev jeg opmærksom på et kraftigt lys inde over marken nord for vejen, jeg kørte på. Lyset kom fra luften og indfangede en flok kreaturer og et par heste, der styrtede forvildet om i lyskeglen. Lyset kom hurtigt over til vejen, hvor jeg var ved at bremse vognen op. I samme øjeblik, jeg holdt stille, blev vognen indfanget i lyskeglen, og hele mit tændingssystem »døde«, motoren gik i stå, og lyset gik ud på vognen. Lyskeglen kom skråt fra nord, hvorefter objektet ligesom vippede 45° og holdt denne stilling skråt ned foran vognen, for igen at ligge vandret og derefter vippe 45° til modsat side.

Mens objektet var indenfor mit automatiske kameras rækkevidde, tog jeg 4 fotografier, der desværre kun viser en lysplet, — men man kan af fotografierne se, at objektet er kommet fra vognens venstre side skråt nedefter for igen at stige ud i højre side af billedet. Lyset var meget kraftigt, blåhvidt og varmede som en kraftig sol. Da objektet »vippede«, så lyset kom skråt ind på vognen, sås tydeligt omridset og bunden af et stort objekt på omkring 15 meter i diameter, 3 store halvkugler strittede ud af bunden. Efter at objektet havde bevæget sig foran vognen og igen »vippede« til modsat side, fejede lyskeglen ind over marken syd for vejen, men det begyndte straks efter at »trække lyskeglen op«. Idet objektet »vippede«, så jeg en lav kuppelformet overbygning med vinduer hele vejen rundt. Vinduerne var firkantede med afrundede hjørner som i et passagerfly. Samtlige vinduer var oplyst af noget i retning af dagslys. Objektet havde en stålgrå farve, men nærmest lidt fløjlsagtig. Efter at objektet havde trukket lyskeglen op, steg det i østlig retning som en stor diskos. Det gav et sus som lyden af et kraftigt vindstød mellem træer, idet objektet forsvandt med en enorm hastighed.

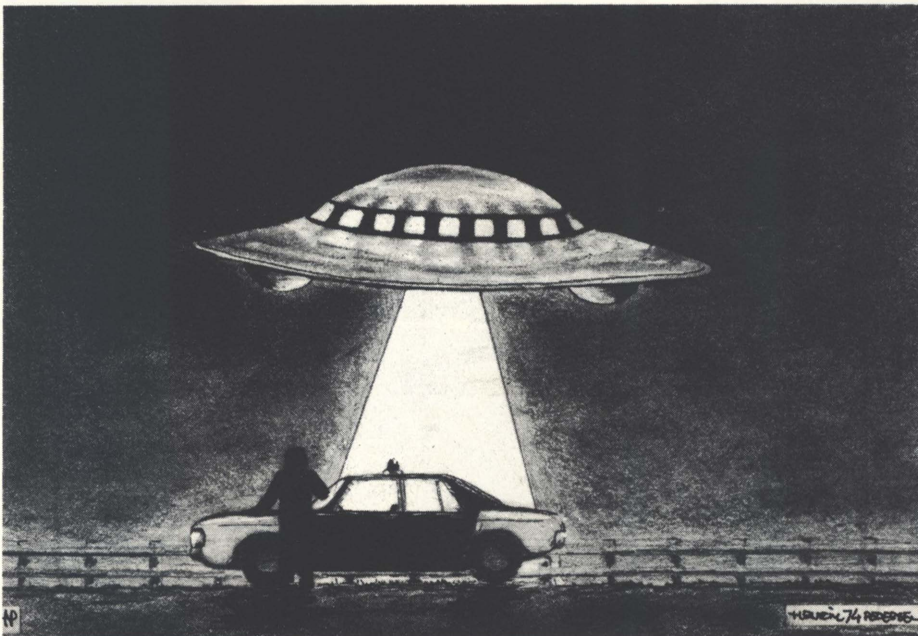
Jeg må lige bemærke, at efter at have taget de 4 fotos, sprang jeg ud af vognen og stod ved venstre forskærm af vognen, hvorfra jeg så den sidste manøvre. Vejret var klart. Observationstid: ca. 5 minutter.

I øvrigt kan jeg kun henvise til min tidligere oplevelse den 13. august 1970 kl. ca. 22.50, altså 3 år og 1 døgn tidligere. Det er stadig det største spørgsmål for mig, hvorfor? Jeg er ikke i tvivl om, hvad jeg har set, men denne næsten nøjagtige tid. Hvorfor var det ikke en hvilken som helst anden dato i året, og hvorfor lige netop på nøgagtig samme sted?«

SUFOI hører meget gerne fra læsere, der kan bidrage med nye oplysninger i disse to sager, eller som kender andre vidner til det fænomen, som blev observeret af politiassistent Evald Hansen Maarup i 1970 og 1973.

Ved politiassistent Evald Hansen Maarups observation den 14. august 1973 lykkedes det ham at tage otte fotos med patruljevognens automatiske kamera. Her ses aftryk af de originale negativer.
De første fire fotografier viser ligesom billederne fra Maarups første observation en lysplet.

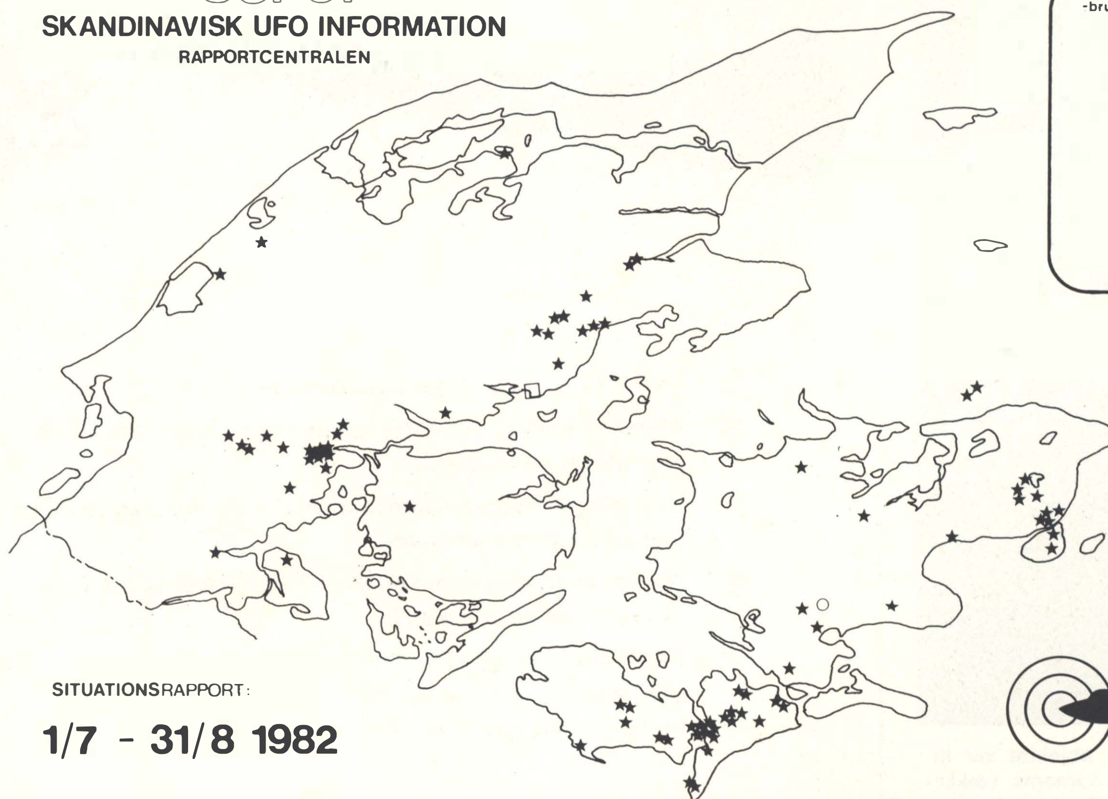
Maarup fortæller: »Mens objektet var indenfor mit automatiske kameras rækkevidde, tog jeg fire fotografier, der desværre kun viser en lysplet, men man kan af fotografierne se, at objektet er kommet fra vognens venstre side skråt nedefter for igen at stige ud i højre side af billedet.«
De sidste fire fotografier viser vejen og autoværnet oplyst af lyset fra patruljevognen.

Kilder:

1. UFO-NYT nr. 5, 1970.
2. UFO-NYT nr. 6, 1974.
3. SUFOIs Rapportarkiv.
4. SUFOIs Udklipscentral.
5. SUFOIs Fotoarkiv.
6. Korrespondance SUFOI/Evald Hansen Maarup.
7. Korrespondance SUFOI/Flyvevåbnet.

INDRAPPORTERINGER

DANMARK

NL.1.

Nattelysfænomen 1
Et punktformet lys uden detaljer.

NL.2.

Nattelysfænomen 2
Et lysfænomen af en vis udstrækning med synlig form.

Et nattelys er et eller flere lys, der ses efter solnedgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk lyset er. Lysene kan være konstante, blinkende eller roterende. Lysene kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

DL.1.

Dagslysfænomen 1
Et punktformet fænomen uden detaljer.

DL.2.

Dagslysfænomen 2
Et fænomen af en vis udstrækning med synlig form.

Et dagslysfænomen er et eller flere fænomener, der ses efter solopgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk fænomenet er. Det kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

NO.1.

Nærobservation af 1. grad
Et ufo med tydelige detaljer set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

NO.2.

Nærobservation af 2. grad
Et ufo som i NO.1., der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation, elektriske forstyrrelser osv.

NO.3.

Nærobservation af 3. grad
Et ufo - svævende eller landet - som i NO.1., hvor der er iagttaget væsener eller skikkelser inde i eller i umiddelbar nærhed af fænomenet.

Den følgende liste angiver hver enkelt henvendelse om observationer, som SUFO har modtaget i den anførte periode.

Markeringen på kortet angiver observatørens opholdssted i hvert tilfælde.

Da kun et fåtal af henvendelserne er undersøgt til bunds på opgørelsestidspunktet, kan der mangle oplysninger i flere tilfælde — ligesom det ikke er muligt at afgøre, om observationerne kan identificeres, før de er færdigbehandlede. (En komplet oversigt over antal UFOer/IFOer bringes hvert år i forbindelse med en statistisk analyse af det samlede rapportmateriale).

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (postnr.)	Antal observatører	Farver
-66	17.00	—	2200 Kbh. N	—	—
-09-76	19.30	—	3520 Farum	2	—
Efterår '81	18-tiden	—	Sverige	1	hvid
-07-81	ca. 13.00	ca. 4 min.	7884 Fur	2	sølv
29-04-82	21.30 DST	—	2880 Bagsværd	2	hvid
30-05-82	19.40 DST	5 min.	6200 Feldsted	3	rød/gul/blå
09-06-82	22.35 DST	15 min.	4894 Ø. Ulslev	1	orangegul
10-06-82	23-tiden	1 time	4930 Maribo	2	rød
10-06-82	23-tiden	5—10 min.	4800 Nyk. F.	1	rød/gul
10-06-82	23.00 DST	45 min.	4840 Nr. Alslev	4	hvid/gul/orange
10-06-42	23.05 DST	10 min.	4800 Nyk. F	1	rød/gul
10-06-82	23.10 DST	10 min.	4850 Stubbekøb.	3	rød/gul
10-06-82	23.10 DST	20 min.	4800 Nyk. F.	3	rød/gul
10-06-82	23.10 DST	5 min.	4640 Fakse	1	orangerød
10-06-82	23.10 DST	10 min.	4970 Rødby	1	orange/gul
10-06-82	23.13 DST	—	4800Nyk. F.	2	rød/gul
10-06-82	23.15 DST	10—15 min.	4874 Gedser	1	orange
10-06-82	23.15 DST	10 min.	4850 Stubbekøb.	2	gul/rød
10-06-82	23.15 DST	5 min.	4733 Tappernøje	2	gul
10-06-82	23.15 DST	2 x ½ sek.	4731 Brandelev	1	orange/gul
10-06-82	23.15 DST	1 time	4863 Eskildstrup	3	rød/orange
10-06-82	23.20 DST	15 min.	4892 Kettinge	2	hvid/rød/orange
10-06-82	23.20 DST	15 min.	4930 Maribo	5	rød
10-06-82	23.20 DST	15 min.	4892 Kettinge	2	rød/gul
10-06-82	23.23 DST	7 min.	4863 Eskildstrup	3	orange
10-06-82	23.30 DST	5—10 min.	4874 Gedser	2	orangerød
10-06-82	23.30 DST	30 min.	4800 Nyk. F.	2	rød/grøn
10-06-82	23.35 DST	5 min.	4863 Eskildstrup	1	orange
10-06-82	23.35 DST	5 min.	4773 Stensved	5	rød/orange
10-06-82	før midnat	6—8 min.	4873 Marielyst	2	hvid/rød
18-06-82	22.15 DST	ca. 5 min.	2680 Solrød Stra.	1	hvid
01-07-82	14.00 DST	—	6430 Nordborg	1	rød/hvid
06-07-82	23.30 DST	—	4740 Skovlunde	1	hvid/gul
08-07-82	00.30 DST	1 time	4871 Horbelev	2	rød/hvid
08-07-82	00.00 DST	2 timer	4840 Nr. Alslev	5	rød/hvid
09-07-82	01.00 DST	—	4800 Nyk. F.	2	hvid/rød
10-07-82	14.40 DST	10—15 sek.	8370 Hadsten	1	mørk
17-07-82	17.00 DST	5 min.	6990 Ulfborg	1	hvid
22-07-82	23.42 DST	15 sek.	2300 Kbh. S	4	hvid
25-07-82	13.32 DST	—	2900 Hellerup	1	sort/flammer
29-07-82	22.45 DST	1 min.	8660 Skanderborg	1	hvid
30-07-82	ca. 08.00 DST	—	7150 Barrit	2	rød
31-07-82	21.45 DST	—	4863 Eskildstrup	1	gul
31-07-82	23.50 DST	3 sek.	8260 Viby	2	hvid
01-08-82	23.10 DST	4 + 4 min.	8600 Silkeborg	1	hvid
01-08-82	23.30 DST	3 t. 30 min.	Kattegat ud for 3220 Tisvildeleje	flere	hvid/rød
02-08-82	22.51 DST	20 sek.	8660 Skanderb.	1	hvid
02-08-82	ca. 23.00 DST	—	3220 Tisvildeleje	—	hvid/rød
03-08-82	22.15 DST	—	dansk farvand	flere	—
05-08-82	22.50 DST	—	4800 Nyk. F.	1	rød
05-08-82	ca. 23.00 DST	—	4330 Hvalsø	2	—
05-08-82	23.30 DST	1 min.	8200 Århus N	3	gul
05-08-82	23.53 DST	1 min.	8210 Århus V	1	hvid
11-08-82	21.35 DST	5 min.	2500 Valby	3	flere
12-08-82	21.13 DST	1 min.	2000 Kbh. F	1	—
15-08-82	ca. 12.00 DST	flere min.	8900 Randers	1	sølvagtig
16-08-82	23.00 DST	2 min.	2770 Kastrup	1	hvid
28-08-82	23.00 DST	ca. 30 sek.	6950 Ringkøbing	3	hvid
29-08-82	00.13 DST	ca. 2 min.	8900 Randers	1	hvid
29-08-82	00.20 DST	3 min.	4520 Svinninge	1	orange/rød
29-08-82	21.50 DST	—	6650 Brørup	1	hvid
30-08-82	ca. 05.00 DST	—	3500 Værløse	—	—
30-08-82	06-tiden DST	—	6052 Viuf	1	blålig/hvid/gul
30-08-82	06-tiden DST	5—6 sek.	8462 Harlev	1	blå/grøn
30-08-82	06-tiden DST	ca. 10 sek.	6051 Almind	1	gulgrøn

30-08-82	06.00 DST	ca. 10 sek.	6000 Kolding	1	gul/grøn
30-08-82	06.00 DST	2 sek.	6000 Kolding	1	hvid/gul
30-08-82	06.00 DST	få sek.	6000 Kolding	1	fosforgrøn
30-08-82	06.00 DST	ca. 5 sek.	6000 Kolding	1	hvid/grønlig
30-08-82	06.00 DST	få sek.	6600 Vejen	1	hvid/ild
30-08-82	06.00 DST	få sek.	6600 Vejen	1	hvidgul
30-08-82	06.02 DST	få sek.	6091 Bjert	1	hvid/gul
30-08-82	06.02 DST	2—3 sek.	6000 Kolding	1	grøn
30-08-82	06.02 DST	højst 30 sek.	6640 Lunderskov	1	lysegrøn
30-08-82	06.02 DST	få sek.	6621 Gesten	1	hvid/»flammer«
30-08-82	06.03 DST	2 sek.	8300 Odder	1	orange/metallic-grøn
30-08-82	06.03 DST	få sek.	6000 Kolding	1	lysegrøn/gullig
30-08-82	06.03 DST	6 sek.	6070 Christiansf.	1	rød/hvid/blå/grøn
30-08-82	06.03 DST	3—4 sek.	5591 Gelsted	1	rød/grøn
30-08-82	06.05 DST	2 sek.	8464 Galten	1	grønlig
30-08-82	06.05 DST	15—20 sek.	6000 Kolding	6	gul/blå/grøn
30-08-82	06.05 DST	5 + 2 sek.	6000 Kolding	1	grønlig

NYHED!

Willy Wegner: Dansk UFO-litteratur 1971-1979, en bibliografi

SUFOI er nu i stand til at tilbyde sine medlemmer denne omfattende bibliografi, der er udarbejdet af en af ufo-sagens veteraner Willy Wegner.

Forfatteren Willy Wegner, der er uddannet bibliotekar, er jo nok kendt for sine tidligere udgivelser, herunder andre ufo-bibliografier og bogen »UFOer - top secret?«. Sidstnævnte bog kan i øvrigt også købes igennem SUFOI.

Den omfattende bibliografi er på 295 sider og er inddelt i 4 sektioner:

Bøger. Bibliografien indeholder ikke bare danske ufo-bøger fra perioden 1971—1979, men har en ret komplet fortegnelse over alt dansk ufo-litteratur fra perioden 1950—1980. I dette afsnit findes også en fortegnelse over udgivet AV-materiale.

Tidsskrifter. En komplet fortegnelse over danske ufo-tidsskrifter fra perioden 1950—1980.

Artikler. Udvalgte artikler fra danske tidsskrifter og aviser om ufoer. Denne sektion er emneopdelt.

Registre. I bibliografien findes det et forfatter- og titelregister samt et emneregister.

Alle omtalte bøger, artikler m.v. er annoterede, hvilket vil sige, at deres indhold er kort omtalt, og bibliografien er således et ganske glimrende opslagsværk.

SUFOIs boganmelder Per Andersen skrev følgende om bibliografien:

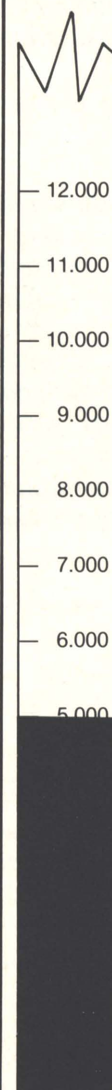
»Ønsker du en fortegnelse over de 78 ufo-bøger, der er udkommet på dansk, ønsker du en fortegnelse over 38 tidsskrifter om ufo-fænomenerne, der er udkommet eller udkommer på dansk, eller ønsker du en fortegnelse over 1435 artikler om ufo-sagen — så er denne nye bibliografi sagen.
Jeg kan varmt anbefale bibliografien og tror, at mange aktive ufologer vil have en uvurderlig hjælp i dette værk«.

Bibliografien vil være et glimrende værktøj for mange og et godt opslagsværk for de fleste.

Bibliografien er på 295 sider, duplik og A4. Udgivet af Skeptica 1981.

Pris kr. 60,00 plus forsendelse

Bibliografien bestlles lettest ved at indbetale beløbet + kr. 10.00 (ekspedition/porto), i alt kr. 70,00 til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst »UFO-bibliografi« på modtagerdelen.

Støtte-fonden

(giro 9 11 77 25)

Beløbet indbetalt til vores støttefond stiger støt, hvilket vi i SUFOI er meget taknemlige og glade for. Barometret har nu rundet de 5.000 kr.

Fortsatte bidrag kan sendes til:

SUFOIs STØTTEFOND
giro 9 11 77 25
postbox 6
2820 Gentofte

På forhånd mange tak!

Køb af UFO-NYT

Har nogen af læserne ældre årgange af UFO-NYT til salg? I så fald vil jeg gerne købe de numre, som er opført nedenfor.

1958: november, december.
1959: januar, februar, marts, april, juni, juli, august, september, oktober, november, december.
1960: maj, august, september, november.
1961: april, juli, okt., nov.
1962: november, december.
Hele årgange af: *1963, 1964, 1965, 1966, 1971.*

Skriv og fortæl hvor mange blade du har, og hvor meget du skal have pr. stk. eller totalt.
Min adresse er:

Olgar Karsten O. Midtgård
Boks 16
N. 6224 Hundeivik, Norge

UFO-RAPPORTER

Norge, Hessdalen

Ved Henrik Pedersen

Som det kort blev omtalt i sidste nummer af UFO-NYT havde de Norske UFO-organisationer travlt i november, december og januar 82. Vi bringer her en mere udførlig beretning om enkelte af begivenhederne.

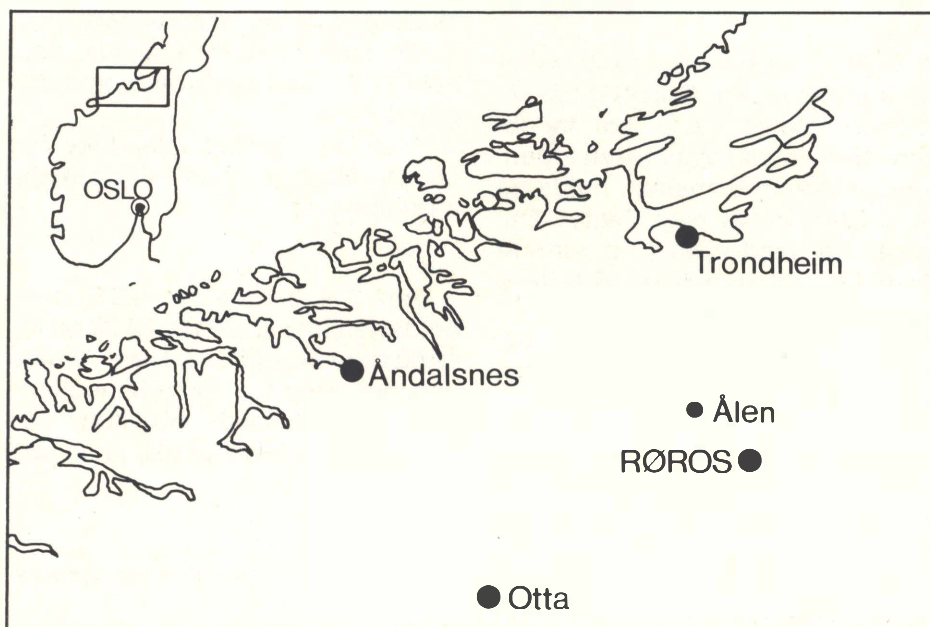
Det begyndte altsammen i november 1981. Folk i de omkringliggende småbyer *Hessdalen* og *Ålen* begyndte at indrapportere om forekomster af underlige lysfænomener.

Lys der kom strygende ud mellem fjeldsiderne, standsede — skød lige op eller accelererede sidelæns o.s.v. Der tales om hundredevis af vidner og mange af dem har beskrevet objekterne som ægformede forsynede med en slags vinduer af gammeldags type samt helt lydløse. En vis regelmæssighed i observationerne er noteret omkring klokken 19.30 og 22.30-23.00, men objekterne er blevet set på mange andre tidspunkter.

Ved et møde i *Ålen* den 26. marts 1982 gennemførte UFO-NORGE en rundspørge blandt de 130 forsamlede tilhørere. Et vidne havde set et rødt pulserende lys. 17 personer havde observeret et kugleformet gult lys. 12 havde set et sandsynligvis cigarformet objekt. 18 havde set æglignende objekter. 9 havde haft UFO-observationer i *Hessdalen.*

Ingen havde oplevet fysiske eller psykiske effekter. En havde lagt mærke til at nogle dyr var påvirkede. 3 rapporterede forstyrrelser på TV og radio-modtagere under en observation.

Totalt havde 30 personer haft observationer siden december 1981. I midten af februar måned 1982 kom NRK — Norsk radio til området for at om muligt at dokumentere fænomenerne. Det udsendte TV-hold fik alt i alt ca. 50 meters smalfilm af lysfænomenerne, men på så lang afstand at filmens bevisværdi blev af ringe betydning.

Nogle af beretningerne

Flere gange i tidsrummet mellem før jul 81 og januar 82 så, bl.a. Ruth Mary Moe, Åge Moe og John Aspass fra gården Aspass i Hessdalen en blank lysende genstand, af form som en oval eller evt. ægformet med skarp kontur, det svævede oftest omkring toppen af Finnsåhøgda, der ligger ca. 3 km. i luftlinie fra Aspassgården. I et tilfælde så de objektet helt nede over en sætereng. Da man senere tog op til stedet fandtes der ingen synlige spor i sneen. Der blev ikke på noget tidspunkt hørt nogen lyd fra objektet. Da observationerne strækker sig over 1½ måned, kan der siges om vejret i området at det var meget varieret, men for det meste mørkt og klart. Der blev ikke observeret noget når vejret var gråt med lavt skydække. Fra gårdene i Hessdalen har der hele tiden kun været observeret et objekt ad gangen. Og det kommer med jævn fart fra sydvest, standser over fjeldet Finnsåhøgda, går vertikalt ned bag om

fjeldet, for derefter at komme op igen og gå tilbage den samme vej mod syd-vest. Objektet er i flere tilfælde gået op og ned bag fjeldet flere gange.

Den 15. januar 1982 tog Åge Moe og John Aspass ind over fjeldet på snescooter og om bag Finnsåhøgda for at få øje på objektet fra denne position i Ledalen. Ved 22-tiden opdagede de noget de først troede var en stjerne meget lavt på himlen i nord-vest. Men så begyndte lyset at bevæge sig, og lyset blev stærkere og kom direkte mod dem. Pludselig skiltes lyset og to lysende objekter gik lodret til vejrs i en lille afstand fra hinanden, før de igen mødtes og sænkede sig ned mod fjeldet igen. På dette tidspunkt var der tale om ialt 4 objekter der fløj omkring i alle retninger. Lysstyrken varierede, objekterne var ægformede, men til tider virkede de ligesom fladere. De befandt sig nu så langt

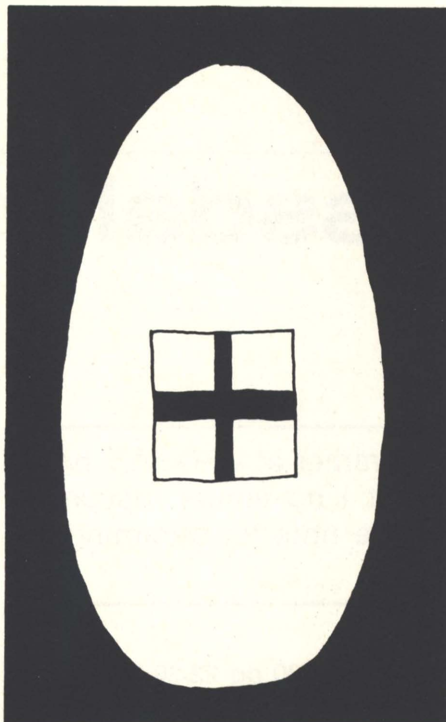

nede at de måtte være under fjeldtoppene. Vidnerne anslår objekternes størrelse til ca. 15-20 m.x 7-8 meter. Og dette stemmer ret godt overens med de beregninger der er foretaget på grundlag af vinkelstørrelser og afstande til fjeldene.

Det var skyet mod nord, men ellers klart. Vidnerne fortæller at de i kikkert helt tydeligt kunne se objekternes markante ægform. Og på siden så de tydeligt et »vindue med fire sprosser«.

Under det senere interview fortalte de endvidere at objekterne antog en grønlig farvetone, nærmest fosforiserende. »Vinduerne« kunne ses så tydeligt at de lagde mærke til at den vandrette »sprosse« var betydelig breddere end den lodrette. Ud fra de fire »ruder« kom et gul-hvidt lys, nærmest som en almindelig elektrisk pære, dette lys stod i klar kontrast med objektets grønne overflade.

I omkring en time betragtede Åge og John de fire objekter, der dog tilsidst steg lodret op med voldsom fart og forsvandt.

Her ses en tegning af et af de objekter Åge Moe og John Aspass i en time betragtede i Hessdalen.
Når objekterne var nede i dalen eller når de steg, befandt de sig som vist på tegningen, og under manøvrene snurrede de rundt om sig selv, og de rullede rundt på den lodrette led når de passerede hinanden.

Den 20 december 1981, så flere af hinanden uafhængige vidner deriblandt journalist Nils Kåre Nesvold og Per Holden, et lysende, kugleformet objekt på størrelse med en stor stjerne. Lyset var konstant, stærkt lysende uden corona eller krans.

Klokken var omkring 19.00, vejret var klart og mørkt. Objektet passerede en fjeldtop, ca. 2-3 km. fra observationsstedet Vongraven i Ålen, i en, af vidnerne anslået, højde på ca. 1-2.000 meter over fjeldet. Objektet fløj med ujævn og varieret hastighed, og det foretog både kurs- og højdeændringer.

Det forsvandt pludseligt, som når man slukker for strømmen til en pære.

I Hådalen (ca. 21 km. fra Røros) så den 14 årige Torfinn Barstad den 11. januar 1982 omkring kl. 20, en lysende genstand, der først lignede en stor stjerne. Den kom nærmere og nærmere, og standsede ca. 500 meter fra vidnet nogle få hundrede meter over jorden. Ikke en lyd hørtes, her stod det stille i flere minutter. Lyset var skarpt, han fortæller at det var som at kigge direkte ind i en 100 watt pære på en meters afstand. Genstandens størrelse var som et »hus«, dog ikke så højt, men omkredsen var, og af form var den oval.

Efter ca. 20 minutter satte genstanden sig i bevægelse og forsvandt med stor fart mod syd ned over Grådalshøgda.

Torfinn Barstad fortalte endvidere at han havde en stærkt kvalme under hele observationen, han havde det hele tiden som om han skulle kaste op, og kvalmen forsvandt først da objektet var væk.

Halvard Bakås kørte den 20. december 1982 på vejen fra Ålen til Hessdalen, det var søndagen før jul og han fortæller: Jeg var på vej fra Ålen mod Hessdalen og kom over ved Hessdalskjøla omkring klokken 19.00, der så jeg et lys i retningen mod Finnsådalen. Lyset stod helt stille, så i første omgang troede jeg at det var en snescooter, eller et lys på fjeldet. Jeg reagerede ikke med det samme, derfor undrede det mig senere da det viste sig at der ikke havde været nogen på snescooter, det gik også op for mig at man umuligt kunne se lysene fra fjeldet derfra hvor jeg holdt i Hessdalskjøla.

Halvard Bakås fortæller endvidere at det lys han så, så ud som lyset fra en glødelampe, og meget større end en stjerne. Han betragtede lyset mens han kørte over en strækning på ca. en kilometer.

Han så det ikke mod himlen, men hele tiden med terrænet som baggrund.

Over Ålen og Rugldalen blev der observeret om noget tilsvarende på samme tid.

Den 3.-4.-5. februar 1982, henholdsvis klokken 23.00, 22.30 og kl. 19.00 samt kl. 20.00 så, Hans Almås, sammen med fem familiemedlemmer nogle lysende objekter, der med en jævn bevægelse og en fart

fortsættes side 43

BEVIS

UFOer på film

Ved Ole Henningsen.

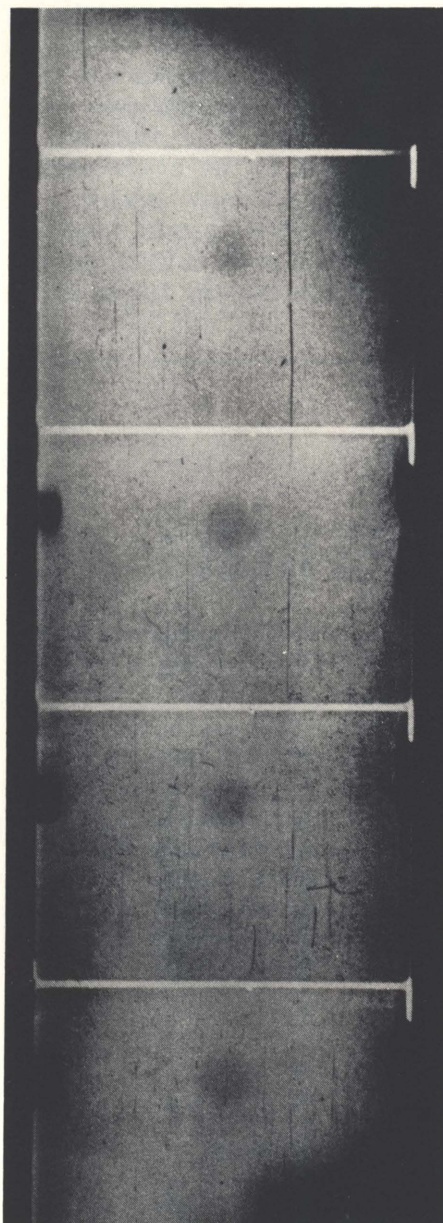
Denne artikelserie, der startede i UFO-NYT nr. 2/1982, er ikke en komplet fortegnelse over alle eksisterende filmoptagelser af UFO-fænomener. Derimod beskæftiger den sig kortfattet med flest mulige af de film, hvor der foreligger tilgængelige oplysninger i den foreliggende UFO-litteratur.

Det er stærkt begrænset, hvilke undersøgelser de fleste filmoptagelser har været underkastet. Og som egentlige bevismaterialer for UFO-fænomenernes fysiske eksistens, er sådanne filmoptagelser ikke bedre end almindelige fotooptagelser af sådanne fænomener.

Filmoptagelserne er i store træk opført i kronologisk orden, og skulle der være læsere, der ligger inde med oplysninger om film, der ikke er blevet nævnt, hører jeg meget gerne herom.

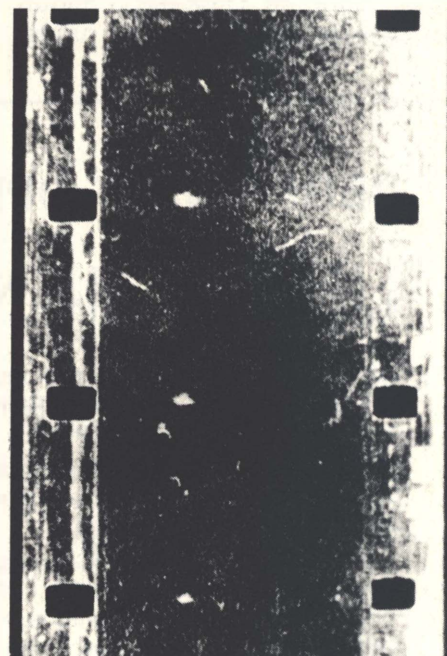
29. juli 1952, Miami, Florida, USA
Ralp Mayher var denne dag heldig med sit 16 mm filmkamera og fik optaget en del film af et hurtigtflyvende UFO. Filmen blev optaget med 24 billeder i sekundet og hovedparten af filmen blev af Ralph Mayher sendt til det amerikanske luftvåben for nærmere analyse. Luftvåbnet benægter imidlertid nogensinde at have modtaget filmen, og der er heller aldrig fremkommet en analyserapport fra det amerikanske luftvåben i denne sag.

Ralph Mayher havde selv beholdt nogle få billeder fra filmen, og det er disse filmbilleder, der ses gengivet her på siden. En fysiker fra University of Miami beregnede, at det fotograferede objekt var ca. 27 feet (ca. 9 meter) i diameter og fløj med en hastighed af ca. 7.550 miles i timen (ca. 12.150 km/t).

Da Ralph Mayher sendte sin UFO-film fra 29. juli 1952 til analyse hos det amerikanske luftvåben, beholdt han selv nogle få filmbilleder, der viser det lysende objekt.

Kraftige forstørrelser af filmbillederne viser et lysende, næsten rundt objekt, symmetrisk og med nogle spidser i hver side. Tilsyneladende var filmen dog alligevel så vigtig, at en CIA-agent ved navn John Haren forsøgte at lukke munden på Ralph Mayher. (1, 2, 3).

Gun-camera filmoptagelser fra et jetfly fra det amerikanske luftvåben. Optaget i 30.000 fods højde nær Wright Patterson Air Force Base i august 1952.

1. august 1952, Wright Patterson Air Force Base, Ohio, USA.
To jetfly jagede et UFO, der var blevet observeret på radar. Det ene af jetflyene optog en 35 mm film af objektet med sit guncamera, inden objektet accellererede op i hastig-

hed og forsvandt med stor fart. Det amerikanske luftvåben udtalte senere, at radarobservationen skyldtes et jetfly, og at piloterne på de to jetfly jagede og filmede en radiosondeballon, som de fejlagtigt troede var det på radar observerede objekt. Man skulle dog mene, at objektets hastige forsvinden ikke harmonerer med denne forklaring på hændelsen.

Tidsskriftet TRUE offentliggjorde i december 1952 nogle få filmbilleder fra jetflyets guncamera med den oplysning, at materialet var frigivet til TRUE af de amerikanske luftvåben, og at filmen var taget den 20. august 1952 kl. ca. 11 i en højde af ca. 30.000 fod.

Filmbillederne viser et svagt mørkt objekt midt i billedet uden nogen form for detaljer. (2, 4, 5).

16. november 1952,
Landrum, South Carolina, USA.
Ved 17-tiden iagttog i hundredevis af mennesker et stort skiveformet UFO i nærheden af Florence i South Carolina. Omkring 6 minutter senere blev en gruppe runde, lysende objekter iagttaget i nærheden af Landrum. Blandt vidnerne var J. D. McLean og David S. Bunch.

Det lykkedes for David S. Bunch at tage omkring 40 fod farvefilm med sit 8 mm filmkamera, der var forsynet med telelinse. Filmen blev fremsendt til det amerikanske luftvåben, hvor den blandt andet blev kørt igennem for fhv. major Donald E. Keyhoe sammen med officerer fra luftvåbnet. Filmen viser 4 lysende ovale objekter. Det forlyder også i denne sag, at der ikke er frigivet oplysninger om filmen fra luftvåbnet. (2, 3).

12. august 1953,
Ellsworth Air Force Base, USA.
Der kendes kun få detaljer i denne sag, som dog af den forhenværende chef for det amerikanske luftvåbens undersøgelsesprojekt »Blue Book«, kaptajn E. J. Ruppelt, er blevet kaldt for en af de bedste uidentificerede sager i arkivet.

Efter de foreliggende oplysninger jagede 2 jetfly et UFO, der senere vendte om og fulgte et af jetflyene tilbage i retning af flyvebasen.

Den daværende talsmand for det amerikanske luftvåben i UFO-spørgsmål, major Lawrence J. Tacker, svarede NICAP-medlemmet Alexander Overall den 17. september 1958: »Fotos fra radarskærmen og guncamera fotos blev optaget, men var ikke tilstrækkeligt gode og klare til analyse. Ellsworth AFB-sagen er stadig klassificeret som uløst og uidentificeret.«

Som i andre sager, hvor der er taget gun-camera film og de sager, hvor der er anvendt sporingskameraer, er materialet ikke blevet frigivet til anden videnskabelig analyse. (2).

31. august 1953,
Port Moresby, New Guinea.
Mr. T. C. Drury, tilknyttet Civil Aviation Department i Port Moresby, filmede et højtflyvende UFO, der efterlod sig et klart spor på himlen (som jetstribe). Der blev anvendt telelinse på filmkameraet.

UFO'et fløj hastigt opad og forsvandt. Nyhedsbureauet Reuters, rapporterede den 14. marts 1954, at filmen var sendt til USA til særlig fremkaldelse. Andre kilder indikerer, at den blev sendt til Wright Patterson Air Force Base i Ohio, USA, hvor det amerikanske luftvåbens UFO-undersøgelser dengang havde hjemme.

På en forespørgsel fra den amerikanske UFO-forsker, Max B. Miller, svarede T. C. Drury den 19. februar 1958, at han havde sendt sin film til Commonwealth Security Branch og ikke havde set den siden. (2).

Kildehenvisninger:

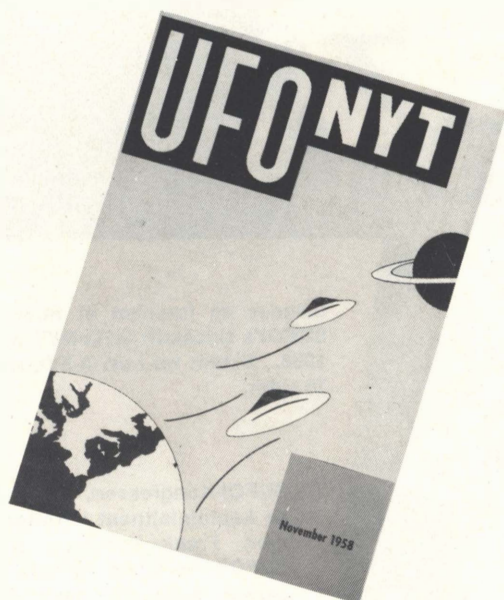
(1) PIC Magazine, juni 1954.
(2) Richard H. Hall (red.): The UFO Evidence. NICAP (National Investigations Committee on Aerial Phenomena, Washington, D.C., 1964.
(3) Kal K. Koff: A Comprehensive Review of UFO-films. UFO Report, Vol. 8, No. 5, oktober 1980.
(4) Donald E. Keyhoe: Flyvende tallerkener fra verdensrummet, De Unges Forlag, København 1954.
(5) TRUE, december 1952.

Fortsættes i næste nr.

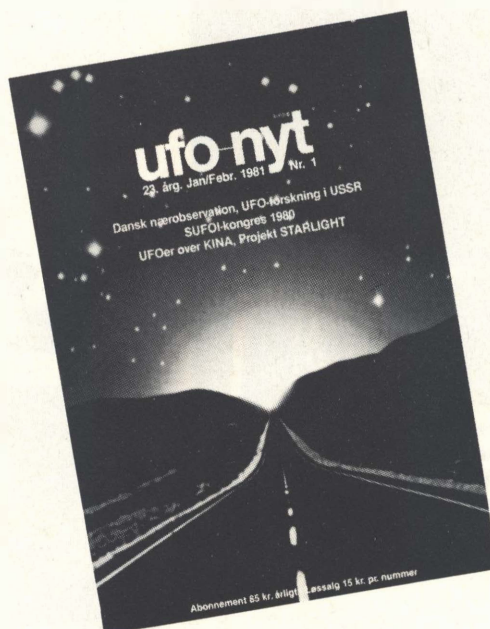
JUBILÆUM

Billedkavalkade

Ved Ole Henningsen

17. december
1957

17. december
1982

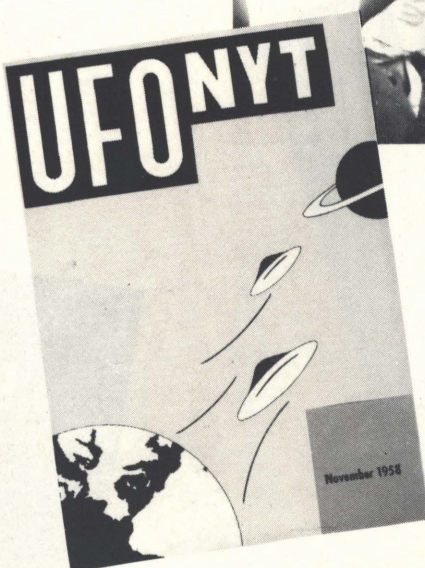
Denne lille samling af fotografier er ikke tænkt som nogen tilbundsgående eller kronologisk korrekt gennemgang af alle aspekter af SUFOI's nu 25-årige historie.
Fotografierne er blot et indtryk fra nogle af begivenheder og af involverede personer, som tilfældigt er blevet fastholdt med et kamera og senere er havnet i vore arkiver. Mange af de foregangsmænd og -kvinder, der grundlagde og formede SUFOI optræder således desværre ikke i billedkavalkaden.
Vi håber dog med denne spredte bladren i SUFOI's billedbog at vække minder hos ældre medlemmer og måske nysgerrighed hos nytilkomne.

Daværende kaptajnløjtnant i Flyvevåbnet, H.C. Petersen, dannede den 17. december 1957 sammen med en del venner organisationen S.U.F.O.I. eller Syd-Jydsk UFO Investigation. H.C. Petersen ses her ved et kort med nålemarkeringer af de mange S.U.F.O.I. kontaktgrupper landet over. Sidenhen ændredes navnet til Scandinavian UFO Investigation og det blev så igen ændret til det nuværende Skandinavisk UFO Information.

Den 14. januar 1959 opstod et 6 x 12 m stort hul i en 10 cm tyk is på et vandhul i Veggerby i Jylland. Vandet frøs først til igen nogle dage senere. Sagen fik megen omtale i aviserne, og Forsvarets folk deltog sammen med lokale UFO-folk i en undersøgelse, der dog ikke gav en endegyldig konklusion på hullets pludselige opståen. På billedet ses en af Forsvarets folk nærmere studere et »hul« i vandhullets bund, efter at vandet var pumpet bort.

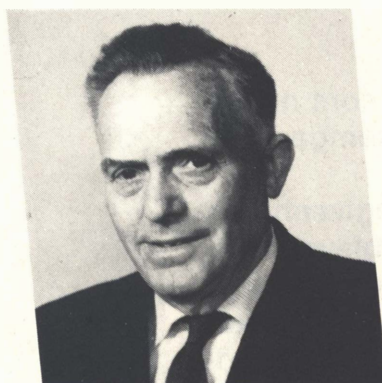
Således så forsiden af første udgave af SUFOI's tidsskrift UFO-NYT ud, november 1958... Bladet var i ca. A-5 format og var på 16 sider.

SUFOI har gennem årene afholdt en del landskongresser. Her ses Leif Eckhoff Pedersen på talerstolen ved SUFOI's kongres i Fredericia den 7. maj 1961. Leif Eckhoff Pedersen var i mange år en utrættelig arbejdskraft indenfor SUFOI og senere IGAP.

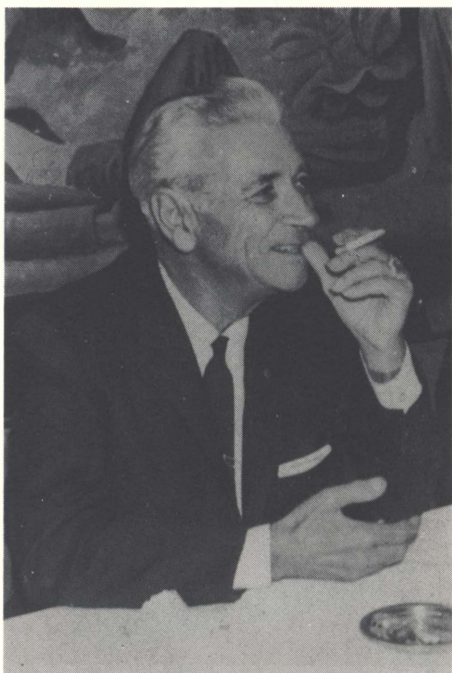
SUFOI-Kongressen, 7. maj 1961: Daværende kaptajnløjtnant i Hæren, nu oberstløjtnant, Frank Pedersen, (tv), blev senere SUFOI's formand og redaktør af UFO-NYT gennem en lang årrække. Han lytter interesseret til daværende journalistelev nu redaktør Per Borgaard. I midten ses Lilli Christensen, Espergærde.

Morten Larsen, Vildbanehøj, Lov, UFO-mand på Sydsjælland kendt for sit gode humør og fortælleglæde, især om de interessante UFO-observationer, som han selv gennem tiderne har haft.

SUFOI-kongressen i Fredericia, maj 1963:

SUFOI-Kongressen i maj 1963 med George Adamski som hovedtaler trak mange mennesker til. Her ses Adamski under et møde med SUFOI's daværende ledelse dagen før kongressen.

SUFOI's Kongres, maj 1963: Dagen før kongressen var SUFOI's daværende ledelse »Kontaktudvalget« samlet til møde. På billedet ses et udsnit af udvalget. Fra venstre (foroven) ses Vagn og Else Dybkær, Kolding, Jørgen Andersen, Silkeborg, Aksel og Gerda Rørbæk Nielsen, Gl. Ry, samt nederst tv. X.P. Madsen, Hørsholm samt Ensio Slej, København.

På vej til et engagement i Jylland kiggede medlemmer af sangkvartetten »Four Jacks« Bent Werther og Poul Rudi (i baggrunden) indenfor for at hilse på George Adamski. Forrest i billedet overlærer Jørgen Andersen, Silkeborg, mangeårigt medlem af SUFOI's daværende Kontaktudvalg.

Den anden af kongressens hovedtalere var den franske arkæolog Marcel F. Homet, hvis bog fik titlen »Solens Sønner« på dansk.

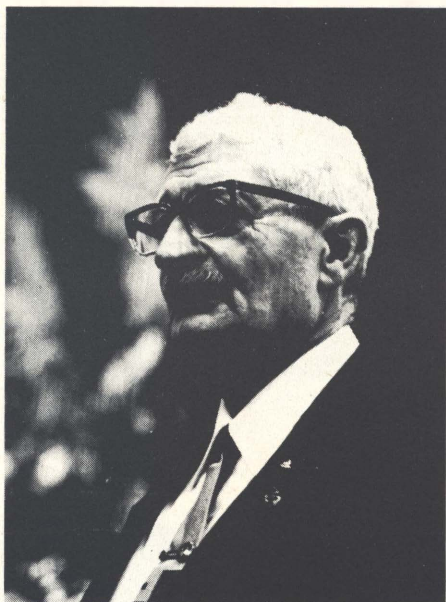

Chr. Jensen i samtale med A.C. Therkildsen, Randers.

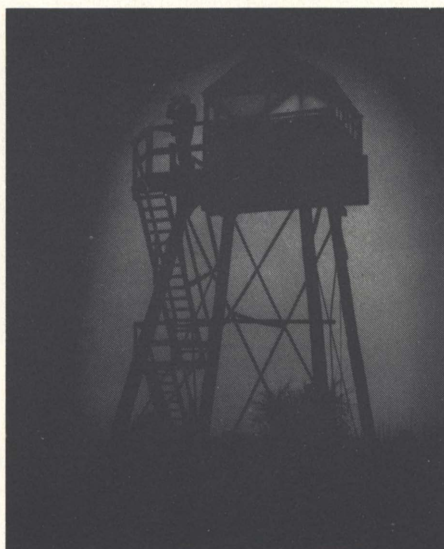

Mangeårig leder af SUFOI's Bibliotek Peder C. Andersen, Harridslev, med SUFOI's »pengekasse«.

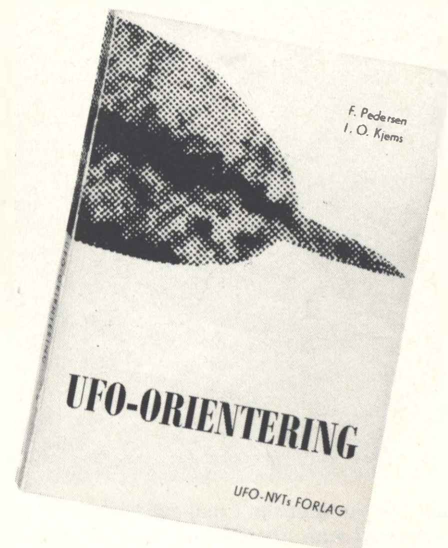
SUFOI-kongressen i Fredericia 1966 . DUIST-kongressen 1967

Det var en stor dag, da SUFOI på sin kongres i Fredericia i 1966 kunne præsentere en af rumfartens pionerer, den vesttyske raketekspert, professor Hermann Oberth. Hans foredrag levnede ikke tvivl om hans konklusion på de mange UFO-beretninger fra hele verden: Det må være rumskibe fra andre planeter.

Ved fælles hjælp og midler blev dette udsigtstårn rejst i Egense ved Svendborg i 1966. Tårnet blev i en periode det hyggelige samlingspunkt for 10-15 UFO-interesssere-de fra Svendborg-egnen.

SUFOI's tidligere formand, oberstløjtnant Frank Pedersen, udarbejdede i 1969 sammen med UFO-NYTs redaktør gennem mange år, Iver O. Kjems, bogen UFO-Orientering, der med sine 120 sider og mange illustrationer dækkede et stort behov for UFO-litteratur på dansk.

I 1967 udgav SUFOI på UFO-NYTs forlag bogen »UFO'er — det største videnskabelige problem i vor tid?« skrevet af professor i atmosfærisk fysik James E. McDonald, University of Arizona. Bogen var med sit indhold klart med til at befæste SUFOI's image som en seriøst arbejdende UFO-organisation.

Fra et SUFOI Repræsentantskabsmøde i marts 1972 ses på billedet fra venstre: SUFOI's tidligere formand Erling Jensen, tidligere redaktør af UFO-NYT Iver O. Kjems, tidligere områdeleder for Sønderjylland Kai E. Møller, projektmedarbejder X.P. Madsen, repræsentant for Norge Finn W. Kalvik, SUFOI's formand, Peter A. Hansen, samt to af SUFOI's tidligere kasserere Benny E. Johansen samt Gunnar Weichardt.

Ved flere lejligheder har danske UFO-interesserede været deltagere i møder og kongresser i udlandet. Fra DUIST-kongressen i Mainz 1967 ses fra venstre Willy Wegner fra Dansk UFO Center, SUFOI's mangeårige kasserer Irma Andersen, radioforhandler Guy Markus, tidligere Grenå nu Mexico samt Ole Henningsen, der har været medlem af SUFOI's ledelse siden 1962 og nu er tilknyttet redationsgruppen for UFO-NYT.

SUFOI i TV

TV-Aktuelt om UFOer den 23. juni 1977. Redaktør Robert Christiansen interviewer SUFOI's tidligere formand, civilingeniør Flemming Ahrenkiel. Til højre TV-fotografen Ole Lytken.

Foto: Erik Petersen, Politikens Pressefoto.

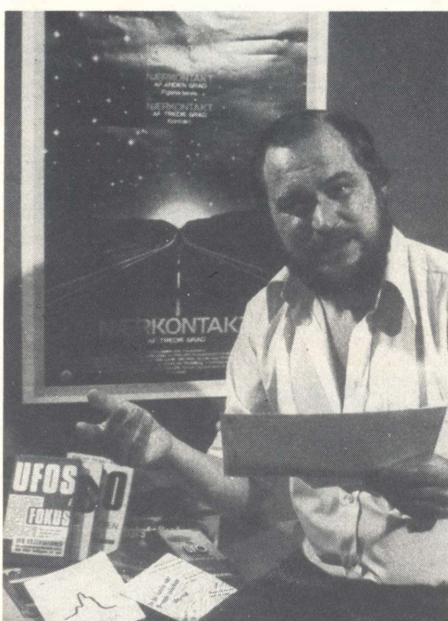
TV-holdet gør her klar til dagens optagelser i Nr. Ørslev. Th. på billedet ses programsekretær Jørn Fabricius. ⟶

UFO-NYT var første gang at se i dansk TV den 28. november 1958, hvor TV's nyhedsudsendelse AKTUELT havde hentet et indslag hos UFO-interesserede på Fyn. Senere har dansk TV bragt flere UFO-udsendelser baseret på SUFOI's rapport-, foto- og filmarkiver. Her ses produceren Ove Lind, der sammen med mag. scient. Henrik Stub producerede en NATEK-udsendelse om UFOer. Udsendelsen, der blev vist den 6. september 1978, havde bl.a. interviews med stud. scient. Ole J. Knudsen fra SUFOI's Alarmcentral, stud. scient. Per Andersen, der fortalte om Projekt UFO-Data samt radiotekniker Bent Aalberg, der fortalte om UFO-detektorer.

TV-seerne kunne i udsendelsen »UFO-r-klarligt«, vist den 17. juni 1981, blandt andet se og høre Marie og Evald Hansens beretning. TV-udsendelsen var produceret af programsekretær Jørn Fabricius, der havde fået »faglig« assistance af SUFOIs næstformand, Torben Birkeholm.

Ole J. Knudsen fra SUFOI i samtale med producer Ove Lind fra dansk TV. ⟵

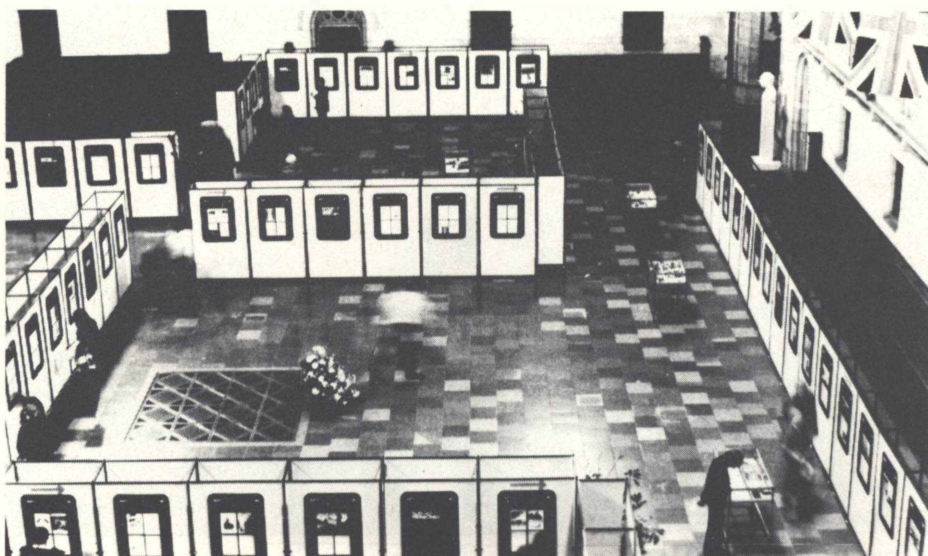
Sidst i fjernsynsudsendelsen i september 1978 blev seerne opfordret til at ringe til SUFOI, hvis de mente at have set UFOer. Dette resulterede i flere dages telefonstorm. ⟶

Jubilæumsudstillingen »20 år med UFOer«

Københavns Borgerrepræsentations formand, Gerda Louw Larsen byder velkommen til SUFOI's 20 års jubilæum på Københavns Rådhus.

Et vue over SUFOI's Jubilæumsudstilling »20 år med UFOer« på Københavns Rådhus, 24/11-3/12 1977.

Blandt receptionsgæsterne til SUFOI's 20 års jubilæum var bl.a. Københavns socialborgmester Pelle Jarmer.

Luftattaché colonel Piper fra Den amerikanske Ambassade.

SUFOI's Jubilæumsudstilling, blev skabt af mange frivillige hænder indenfor SUFOI, men først og fremmest koordineret og designet af Henrik Pedersen, der nu er UFO-NYTs ansvarshavende redaktør, der ses her til venstre sammen med Flemming Ahrenkiel.

Forfatteren Peter Ronild.

Joachim Jerrik.

Chefen for Flyvestation Tirstrup, oberstløjtnant Kurt Abildskov i samtale med Ole Henningsen, UFO-NYT.

Flyveudstillingen 17. december 1978 og Expovni 1976

Hans Kongelige Højhed Prins Henrik med en indbundet årgang af UFO-NYT i samtale med SUFOI's tidligere formand civilingeniør Flemming Ahrenkiel på SUFOI's udstillingsstand i Bella-Centret ved åbningen af flyveudstillingen arrangeret af »Flyvemuseets Venner« i forbindelse med 75 års dagen for brødrene Wrights flyvning den 17. december 1903.

Her ses hele SUFOI's stand ved flyveudstillingen. På billedet ses en af udstillingens skabere Henrik Pedersen.

SUFOIs deltagelse ved den store UFO-udstilling EXPOVNI i Bruxelles i 1976 forløb planmæssigt takket være hr. og fru Linneballe, vores sekretariatsleder. Hr. og fru Linneballe ses som nr. 2 og 3 fra højre. →

Filmen »Nærkontakt af 3. grad«.

SUFOI's tidligere formand Erling Jensen og UFO-NYTs tidligere redaktør, Iver O. Kjems interviewer filminstruktøren Steven Spielberg før premieren på hans film »Nærkontakt af tredie grad«.

SUFOI nu

SUFOI har i de senere år også afholdt kongresser bl.a. i 1978 og senest 18. okt. 1980, med deltagelse af Peter A. Hill fra den engelske organisation BUFORA.

Desuden er der afholdt flere kurser for rapportoptagere.

Et udsnit af deltagerne ved rapportoptagerkurset i København. Forrest til venstre ses Kim Møller Hansen og lige bag ham til højre ses Lars Bostrøm.

Forsiden på UFO-NYT har gennem årene gennemgået flere ændringer. Her ses f.eks. 1958 — 1965 — 1968 — 1976 i det mindre format (A 5) samt 1981 i det nuværende (A 4).

Repræsentantskabet anno september '79. I første række fra venstre ses Ole Christensen, Ole J. Knudsen, Frank Lerbæk, Jytte Pedersen, X.P. Madsen og Niels C. Krag. I anden række ses fra venstre Inge og Hans Voigt, Henrik Pedersen, Flemming Ahrenkiel, Per Andersen, Peter A. Hansen og Carsten H. Pedersen. I tredie række fra venstre ses Torben Birkeholm, Jens Henrik Glintborg, Jesper S. Damtoft, Erling Jensen, Carsten Jørgensen og mellem dem ses øverst fra venstre Ole Henningsen og Bent Eriksen.

NÆRKONTAKT

Fysisk overfald af UFO /2

Af M. Keatman og A. Collins

I første del berettede vi, at forstvæsenets formand Bob Taylor, som arbejder for Livingston Development Corporation forstvæsen kommision i Livingston, West Lothian, Skotland, påstår at have mødt et kuppelformet objekt i en skovlysning den 9. november 1979. To fremmedartede kugler med udstående »spyd« skød ud fra objektet og angreb ham, et på hver side, hvorefter han mistede bevidstheden.

Undersøgelser på stedet

I løbet af eftermiddagen onsdag den 14. november besøgte vi stedet for det påståede møde ledsaget af vidnet. Vi kunne ikke foretage en grundig undersøgelse, da mørket var begyndt at falde på. Sneen lå stadig på jorden, og vi vidste, at for at få sporene gjort synlige, måtte en større snerydningsaktion iværksættes.

Den efterfølgende dag blev hele området med hjælp af Bob Taylor, hans søn Walter, en bekendt og to af forstvæsen kommisionens funktionærer systematisk ryddet for sne. Med en geigertæller blev området kontrolleret for radioaktivitet, men resultatet var negativt. Efterhånden som aftrykkene blev synlige, måltes disse grundigt op samtidig med at der måltes, om der var nogen form for magnetiske unormaliteter. Heller ingen resultat. Sneen havde virket som et beskyttende lag for mærkerne, for dem vi fandt var kun lettere beskadiget. Den største skuffelse var, at fordybningerne næsten var trampet til ukendelighed af nysgerrige. Efter mere end to timers hårdt arbejde med spader og skovle var området ryddet, så der kunne fotograferes. Der blev optaget jordbunds- og græsprøver fra forskellige steder i området, dog primært fra aftryk og spor. Kontrolprøver blev for en sikkerheds skyld taget omkring 10 m. fra stedet. Disse prøver er siden sendt til universitetet i Leeds. Resultaterne fra disse prøver mangler endnu. Der blev foretaget en besigtigelse af hele området, men der blev ikke fundet noget afgørende, som kunne forbindes med sporene.

Analyse af stedet samt kommentarer

Sporene var omtrent fuldstændig som beskrevet af både politi og forstvæsen kommisionens funktionærer, bortset fra at vi ikke kunne stedfæste de to parallelle spor, som formodentlig stammede fra Bobs fødder, da han blev trukket hen over jorden.

Det spor, som indeholdt to rækker rektangulære fordybninger, havde en afstand mellem rækkerne på 2,35 m. og en samlet længde på 2,66 m. Begge spor bestod af syv eller otte af disse fordybninger (det var umuligt at se nøjagtigt hvor mange, da nogle ikke var synlige på grund af den flyttede sne). Hver fordybning var ca. 40 cm. lang og 10 cm. bred og afstanden mellem dem var omkring 18 cm. Deres udseende kunne sammenlignes med en fordybning lavet med et stort stykke fladt metal i en blød græsplæne. Jorden var ikke blevet gennemskåret af vægten, selvom det var klart, at trykket havde været kraftigt, og jordbunden var trykket ca. en cm. ned de mest tydelige steder.

Aftrykkene, som var lavet af kuglernes formodede »spyd«, var yderst forbløffende. Et antal af disse kunne tydeligt ses mellem de to spor, rundt om dem og hen til det sted, hvor observatøren angiveligt kom i kontakt med kuglerne. Disse aftryk var ikke alle ens i dybde og størrelse, et par af disse mærkelige aftryk var næsten dobbelt så store som de øvrige. Afstanden mellem dem varierede også, for i en af rækkerne var afstanden mellem det første og andet 60 cm., mellem andet og tredie 91 cm. og mellem tredie og fjerde 76 cm.

I det store og hele var de dog alle ens: et spor meget lig det en hov afsætter i en græsmark, i hesteskofacon med det dybeste aftryk bagerst i sporet. I nogle tilfælde var denne dybde 7-9 cm. Det var som om noget havde skåret i jordbunden under hesteskoens halvcirkel så langt bagud som 6 cm. Aftrykkenes totale længde var omkring 16 cm. og total bredde ca. 13 cm.

Hvis vi midlertidigt ser bort fra observatørens beretning, kan vi spekulere på, hvad der kunne forårsage både »spor« og »aftryk«. Først sporene: Den første antagelse er, at en skovbrugsmaskine har lavet disse fordybninger.

Stien, som går fra venstre til højre, når man står, hvor Bob blev angrebet, er 2,50 m. bred. Ifølge forstvæsen kommisionen bruges stien lejlighedsvis af skovbrugsmaskinerne. Men det er slået fast, at ingen har anvendt stien de sidste to uger før observationen. Adskillige måneder tidligere lagde gasforsyningen rør i området, men ingen af deres maskiner havde været i nærheden af »stedet«. Flere af skovarbejderne blev spurgt om nogle af de spor, de nu så, kunne være lavet af sådanne maskiner. Deres svar var negativt af følgende grunde:

1) Fordi de rektangulære spor var for langt fra hinanden. Alle sådanne maskiner har tættere bæltehjul.
2) Mærkerne var på ét sted, formodentlig fra et stationær objekt. Der blev ikke fundet yderligere spor andre steder i området.
3) Fordybningerne var rektangulære. De fleste skovbrugsmaskiners bælter er af facon som en pilespids.

Den hypotese, at en helikopter var årsagen, blev også efterprøvet, men det viser sig, at der kun anvendes to slags landingsstel: store runde pontoner eller metal meder.

De hov-lignende aftryk blev analyseret meget grundigt. Efter at være kommet tilbage fra Skotland, har vi forsøgt at genskabe mærkerne i et forsøg på at finde faconen på det objekt, som lavede dem, og hvordan det bevægede sig. Eftersom aftrykkene ved første øjekast lignede en stor støvlehæl sat i jorden med voldsom kraft, brugte vi en del tid på at genskabe et lignende aftryk. Resultatet blev imidlertid, at man ikke på den måde kunne »skære« græstæppet så skarpt. Det dybe vandrette snit i enden af sporet kunne heller ikke genskabes. Skovl og planteske blev også forsøgt uden held.

Vi indså, at mærkerne ikke kunne være lavet af et spyd (med enten afrundet eller flad cylinder-lignende ende) så simpelt som det, der blev beskrevet af Bob Taylor. Efter grundige overvejelser mht. de formodede kugler og »spyd«, deres bevægelsesretning og jordbunden, blev vores konklusion, at det eneste objekt, der kunne lave mærkerne, nødvendigvis måtte anvende et fastgjort »skær« på 5 cm. Dette skær måtte have en form som en flad halvkuppel, der måtte stødes i jorden skråt bagud og så trækkes op i spydet.

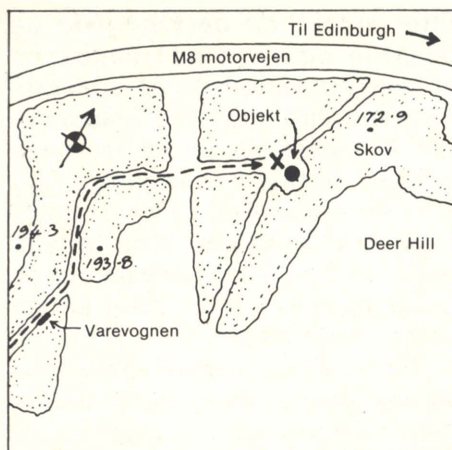
Forstvæsen formand Robert Taylor, der den 9. november 1979 så et mærkeligt objekt.

Politiets engagement og interview

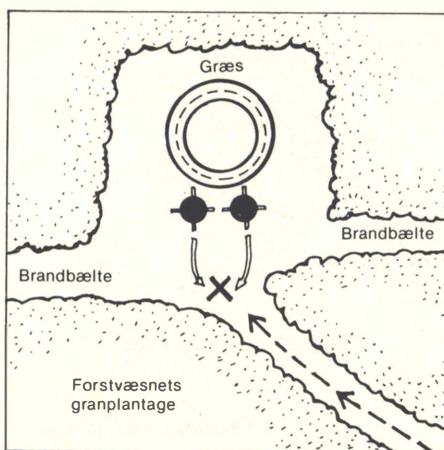
Ikke færre end syv politibetjente var på stedet, hvor Bob Taylors møde fandt sted, få timer efter begivenheden. Nogle var der af nysgerrighed, men de fleste, ifølge Drummond, undersøgte mærkerne, tog fotos eller gjorde notater. En fotograf tog billeder af området.

Da hændelsen var blevet rapporteret til politiet som et »fysisk overfald«, blev det behandlet som et sådan. Betjent F.29 fra Livingston tegnede objektet sammen med Bob Taylor, hvorefter han optog rapport. Rapporten blev senere maskinskrevet i Bathgate, hovedkvarter for Livingston, og tegningerne fotokopieret. Alt det tøj, som Bob Taylor havde haft på, med undtagelse af hans gummistøvler, blev i plastikposer sendt til Edinburgh politihovedkvarter.

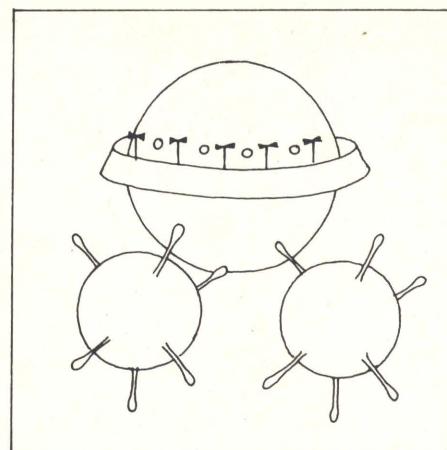
Torsdag den 15. november interviewede vi politiinspektør David Scott, Bathgate politistation, og betjent F.29, som hovedsalig var involveret i sagen. Fredag kunne vi sammen med en civil retsmedici-

Bob Taylors rute.

Hvordan det skete.

Objekterne tegnet efter Bob Taylors skitse.

ner, Lester Knibb, undersøge de beskadige bukser og andet tøj i Edinburgh politihovedkvarter.

Politiinspektør Scott var meget hjælpsom og forsynede os med fotokopier af de oprindelige notater og tegninger fra betjent F.29's notesbog. Vi fik også den originale maskinskrevne rapport over hændelsen. Scott oplyste, at fra politiets side var sagen afsluttet, medmindre der dukkede noget nyt op. Som en lidt mærkelig bemærkning blev nævnt, at de fotografier, den professionelle politifotograf tog, »intet viste«. Da vi bad om at se dem alligevel, svarede han, at de var sendt til Edinburgh. Det virker mærkeligt, at behandle fotografier, der intet viser sådan. Vi spurgte, om der var sendt en rapport til forsvarsministeriet, her til var svaret »nej«.

Det var klart, at politiinspektør Scott troede på, at Bob Taylors oplevelse var en fysisk realitet, men han var ikke forberedt på at strække sin tro til også at omfatte »besøgende fra det ydre rum«. Han fremlagde forskellige hypoteser som forklaring på sporene, de fleste af dem harmonerede ikke med de kendsgerninger, som allerede er gennemgået og omtalt.

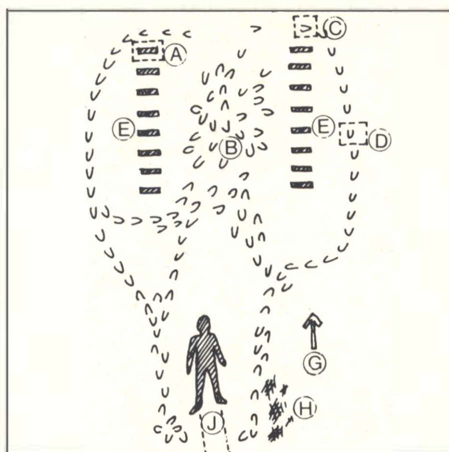
Politiinspektør McDonald havde intet yderligere at tilføje, men betjent F.29 var villig til at samarbejde og gennemgik den 14. november tingene i den rækkefølge, de fandt sted. Politiet havde handlet ansvarsbevidst og hurtigt i en sag, som de fleste mennesker ville have anset for usandsynlig.

Retsmedicinsk undersøgelse af de beskadigede bukser

Vi fik tilladelse til at undersøge de beskadigede bukser og underbukser i Edinburgh politihovedkvarters retsmedicinske laboratorier under Lester Knibbs kontrol og vejledning.

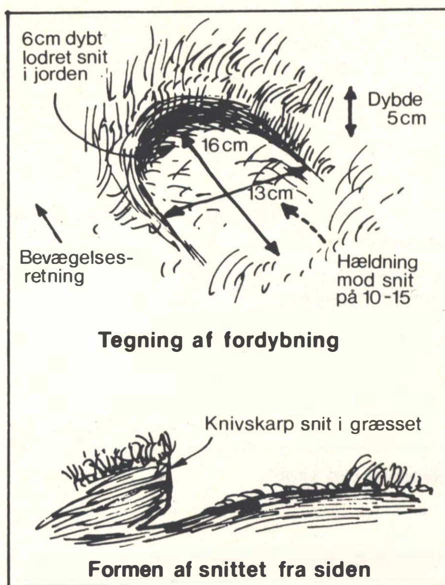
Bukserne, en almindelig polititype, er syet til at kunne holde til et anseligt slid. Da Bob Taylor tog hjemmefra den pågældende morgen, var de rene og ubeskadigede.

Nærbillede af en af de fordybninger undersøgerne fandt under sneen.

Sporene.

A. Fordybning, jordprøve taget.
B. Aftryk, vender i alle retninger.
C. Aftryk, jordprøve taget.
D. Prøve af græstørv taget.
E. Række af rektangulære fordybninger.
F. Her kom Bob Taylor til bevidsthed.
G. Bobs synsretning mod objektet.

H. Uidentificerede skrabe- og slæbespor.
J. Slæbespor påstås at være set her.

Da sneen blev fjernet fra observationsstedet, kom der flere rækker af mærkelige fordybninger i græsset tilsyne.

Efter mødet var de flængede på begge lår og smurt ind i mudder og et hvidt pulveragtigt stof, som omgående vakte interesse i laboratoriet. Det viste sig, at det var majsstivelse, hvilket er mærkeligt i sig selv, da fru Taylor ikke havde brugt stivelse til bukserne. Bob fortalte også, at han ikke hverken havde passeret marker eller majs på sin vej hjem den dag.

Revnerne i bukserne vakte både videnskabsmandens og forfatternes interesse, da det viste sig, at en betydelig kraft var nødvendig for at forårsage en sådan skade.

Skaderne på begge sider var i et område omkring 26 cm. under taljen på ydersiderne af lårene. Skaden på venstre ben svarer til mærket på observatørens hofte. Ved undersøgelsen af bukserne viste skaden på venstre ben sig at være en lodret revne 5 cm. lang, der afsluttedes i en vandret revne (2,50 cm) mod højre, og fra dette snits højre ende igen en lodret revne på 6,34 cm. i opadgående retning, de første 2,54 cm. skåret lige og rent i modsætning til resten af revnen, der var revet noget mere uregelmæssig.

På højre ben består skaden af en revne på 2,61 cm. revet skråt opad i en vinkel på 25° fra venstre mod midten. Omkring midtvejs er der yderligere en mindre revne lodret opad.

Politiet er vant til at undersøge beskadigede klædningsstykker, og Knibbs konklusioner ved undersøgelsen af bukserne var meget nyttige. De syntes på mange måder at støtte Bob Taylors påstande. De vandrette revner og de første 2,54 cm. af hver af de lodrette revner er mere rent skåret end resten. På grund af dette, samt placeringen af og skadernes facon i almindelighed, synes det som om noget med en mulig bredde på 2,50 cm. har grebet i bukserne og så løftet, dette forårsagede de vandrette revner, og derefter de lodrette i begge sider.

På højre ben er en lignende rentskåret revne både til højre og opadgående og ved den skråtskårne revne, hvilket antyder en lignende gribeanordning. Hans konklusion efter dette var, at gribebevægelsen

var skyld i de første revner, efterfulgt af en opadgående bevægelse, som forårsagede resten af revnerne.

Da skaderne i de to sider var forskellige, har hverken observatøren eller den ydre kraft bevæget sig symmetrisk. Vi kan kun gisne om, at den opadgående bevægelse, som synes at have foregået i begge sider, fulgte efter den første gribebevægelse af en formodet skarp genstand med en omtrentlig brede (og sandsynlig højde) på 2,60 cm. Dette resulterede i det første rene snit efterfulgt af de uregelmæssige revner langs det svageste sted.

Observatørens påstand om, at han blev (a) »trukket« i sine bukser, før han mistede bevidstheden og (b) at han blev slæbt et kort stykke (tilstedeværelsen af slæbespor på stedet) stemmer ganske godt overens med de konstaterede fund.

Karakteristik af vidnet

Bob Taylor er en ærlig mand med begge ben på jorden, en typisk skotte, hvis en sådan findes. Hans manglende interesse for emnet (og tilsyneladende nonchalant reaktion overfor mødet) har betydet, at hans sælsomme historie er blevet accepteret af næsten alle, som har været i forbindelse med ham. Oplevelsen har ikke påvirket ham, og han har betragtet den som »en kendsgerning« på en måde, som var det noget, der kunne ske hver dag. Han er den typiske faderfigur og har opdraget fem veluddannede børn. Hans familie, efter hvad vi har erfaret, er dejlige og elskværdige mennesker.

Bob har udført manuelt arbejde af den ene eller anden slags hele sit liv, de sidste femten år har han været ansat hos LDC forstvæsen kommision. Han er en ansvarsbevidst mand og respekteret af alle, som kender ham. Personlig omtale fra alle udenforstående personer, betegner Bob som en mand, der ikke er tilbøjelig til at fantasere og bestemt ikke en person, som ville digte en historie med et så kompliceret indhold.

Hans sikre arbejde og gode familieforhold lader formode, at han ikke på nogen måde ville være ophavsmand til sådan en spøg.

Psykologisk er han stabil, det eneste problem han har haft i sit liv, var en periode med nyrebesvær for nogle år siden.

Han har ikke tidligere haft hverken UFO eller paranormale oplevelser.

Både Anne og Walter (datteren og sønnen) troede på UFOernes eksistens før deres fars møde. Nu er de overbevist.

Medicinske betragtninger

Som beskrevet, led observatøren af en intens tørst efter oplevelsen, og den vedvarede i to dage. Det er et almindeligt chok-symptom at lide af tørst, men ikke i mere end et par timer. Så noget tyder på, at grunden kunne være en anden eller noget foruden chok.

Det åbenbare tab af førligheden i benene kan beskrives som en slags lettere lammelse. Talebesværet syntes også at stamme fra en manglende kontrol med kæbemusklerne. Dog er det interessant at bemærke, at begge de berørte områder fungerede normalt 35 minutter efter episoden, hvilket ikke er normalt i tilfælde med midlertidige lammelser. Hvorvidt dette stammede fra den direkte kontakt mellem vidnet og objektet, ved vi ikke, men hverken trauma eller chok kan give lammelser som beskrevet.

En mulighed, der også må tages i betragtning, er at begge lammelser og bevidstløsheden skyldes apopleksi, som er et slagtilfælde, der skyldes en blodprop eller blødning i hjernen og medfører ofte bevidstløshed og forskellige lammelser. Den kendsgerning, at apopleksi oftest rammer mennesker over de 40 år og har lignende symptomer, giver for første gang en logisk forklaring på hændelsen. Der er bare det, at lammelser i disse tilfælde normalt vil vedvare i nogle dage, og at patienten ikke vil føle sig fysisk rask et par timer efter et slagtilfælde.*)

Dette forklarer heller ikke hverken observatørens visuelle kontakt med fænomenet eller de fysiske spor.

Omkring fem dage efter hændelsen mistede både Taylor og hunden Lara deres appetit. Dette er meget normalt efter, hvad vi kalder en nervesvækkelse stammende fra skræk eller nervøsitet. Dette kunne være tilfældet med både observatøren og hunden, selvom Bob ikke udviste større angst lige efter oplevelsen, nærmest det modsatte. Det er velkendt at hunde reagerer lige som deres herre, når han er nervøs eller angst, så vi må formode, at Taylor ubevidst var angst under mødet. Taylors appetit vendte ikke tilbage, før efter vi havde været der en dag.

I 3. del bringer vi forfatternes konklusion af denne rapport.

Kilde: Flying Saucer Review vol. 26 nr. 1 (1980)
Oversættelse: Flemming Rasmussen

**) Så vidt jeg ved kan folk, der af og til lider af apopleksiske anfald, udmærket være helt sig selv igen kort tid efter et overstået anfald (der måske varer 5 min.) — Måske der blandt læserne findes en læge, der kunne kommentere dette. (FL. A.)*

SUFOI 25 ÅR

STATISTISK PROFIL

UFO-rapporter 1947–1978

Af Dr. Williard F. McIntyre

MARCENs første computer-statistiske analyse af ufo-rapporter er udført ved at benytte MUFOD — MARCEN UFO Databank, som er en del af MUPCFADN, en forkortelse af Marcen Ukonventionel Fænomen Computer Arkiv og Databehandlings Net.

For øjeblikket benyttes der i alt 40 hovedsystemcomputere i 6 byer, der står i forbindelse med hinanden og MARCENs hovedkvarter via telefon. Ved at bruge så mange enheder på deltidsbasis har man opnået en betydelig alsidighed ved programeringen af en lang række databehandlings muligheder og hurtig forarbejdning af programmer af en meget mere kompleks struktur end normalt, tillige med en næsten ubegrænset hukommelses-kapacitet.

For at have en base for statistiske analyser lod MARCEN indkøre flg. rapporter på datamaskine: 12.851 ufo-rapporter i dens arkiver, 12.969 rapporter fra Luftvåbenets projekter Blue Book og Grudge-arkiver, 940 sager med fysiske spor eller nærobservationer af 2. grad fra UFOCAT fra Centret for UFO Studier, og 200 sager fra Spanien samlet af Vicente-Juan Ballester Olmos, hvilket i alt giver os 26.960 for analysering.

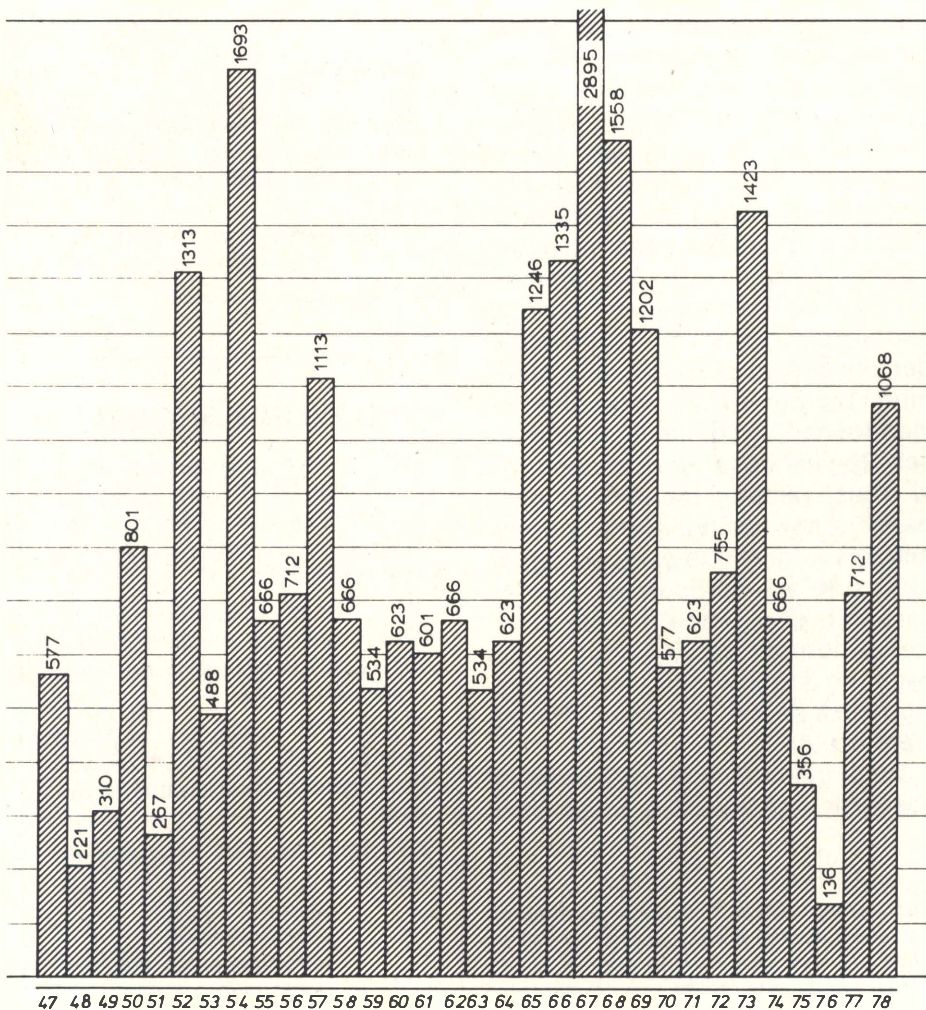
Det skal understreges, at disse faktisk ikke alle er rapporter omhandlende ukendte, selvom alle let-konstaterede identifikationer blev exkluderet, undtagen fra Luftvåbenets arkiver.

Det er MARCENs opfattelse, at analyser af mønstret i rapporteringen af et fænomen vil give os betydelige data til brug ved bestemmelse af et fænomens natur og ved afgørelsen om det er ægte eller hallucination.

Det er ikke MARCENs mening, at dette studie skal være en engangs begivenhed. Det er planlagt at arkivet skal føres up-to-date en gang årligt eller til enhver tid hvor et større antal observationsrapporter kan modtages til indkørsel i databanken. Forhåbentlig vil denne politik vise udviklende tendenser.

Årlige ajourføringer vil blive udsendt af MARCEN i august til alle ufo-organisationer og andre kvalificerede og interesserede grupper.

Til trods at MARCENs arkiver indeholder ufo-rapporter som datere sig tilbage til 1800-tallet, vil kun rapporter fra 1947 til slutningen af 1978 gennemgåes i dette studie, og på tidspunktet for

Antallet af indrapporterede observationer 1947—1978.

studierne var arkiverne for 1978 endnu ikke komplette.

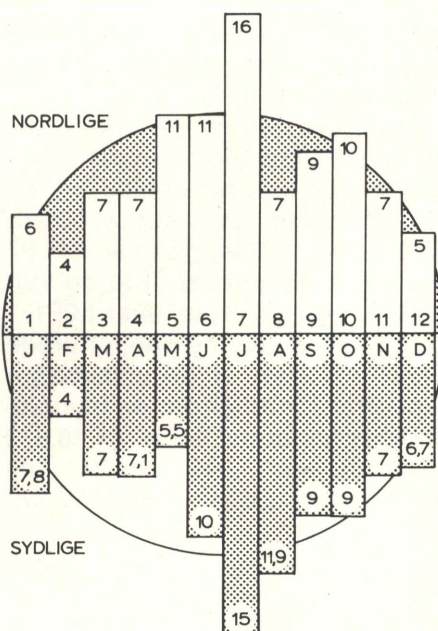
Et af de første spørgsmål vi stillede computerne, var at verificere antagelsen, at de fleste ufoer bliver rapporteret om sommeren når flere folk er ude for at se dem. Computerne gav os et ja og nej til dette. For at fastslå om vejret var et kriterium delte vi rapporterne i nordlige halvkugle og sydlige halvkugle, og eliminerede de tropiske områder, hvor der kun er små sæsonbetonede variationer. Ikke overraskende nåede vi 22.152 observationer fra den nordlige halvkugle og kun 3.470 observationer fra den sydlige halvkugle. Imidlertid var den månedlige procentdel af observationer overraskende, når vi tager det modsatte forhold af årstider mellem Jordens halvkugler.

Måneden med de fleste observationer var juli i begge halvkugler med 16% eller 521 rapporter i syd. Juli kan være sommerens højdepunkt i USA, men det er midt om vinteren i Australien.

Det mindste antal rapporter i den nordlige halvkugle var 886 eller 4% i februar — eller som ventet i vinterens magt, men som den sydlige halvkugle bevægede sig ind i sensommeren i februar, når de fleste observationer kan forventes, var dette igen et lavpunkt med kun 138 rapporter arkiveret i februar eller igen 4%.

Undtaget en lille stigning, procentvis, i den sydlige halvkugle under sommer månederne december og januar, og et fald i syden ved begyndelsen af vinter i maj, løber de månedlige procenttal i princippet parallel i begge halvkugler.

Herefter ønskede vi at vide på hvilket tidspunkt af døgnet de fleste ufoer blev rapporteret, og igen fik vi det mindste nogle små overraskelser. Vi forventede flest rapporter under dagslystimerne, når flest folk er udenfor eller under tidlig aften, når folk befinder sig udenfor hjemmet og slapper af. Dette var ikke tilfældet. Vi bad computeren om at give os antallet af rapporter i en timevis inddeling, adskildt i sager med høj besynderlighed og det totale antal rapporter. I det totale antal rapporter fandt de fleste observationer sted mellem kl. 18.00 og 20.00. I tilfældene med høj besynderlighed var højdepunktet mellem kl. 20.00 og 22.00, med den andenhøjste periode mellem kl. 22.00 og midnat. Uventet var en anden periode med høj aktivitet af høj besynderlighed mellem kl. 02.00 og 04.00.

De månedlige observationer i procent.

Tidspunkt	*Total*	*Høj besynderlighed*
00.00—02.00	10,0%	10,8%
02.00—04.00	11,0	12,8
04.00—06.00	6,0	6,8
06.00—08.00	3,0	4,0
08.00—10.00	2,5	4,0
10.00—12.00	2,8	4,0
12.00—14.00	3,5	2,4
14.00—16.00	3,0	2,8
16.00—18.00	12,3	6,0
18.00—20.00	18,0	9,2
20.00—22.00	13,7	19,6
22.00—00.00	14,2	17,6

Alle tidsperioder og procentvis antal af observationer er vist. Alle tidsangivelser er standardtid i hver tidszone:

Vi kan helt klart se ud fra dette studie, at rapporter omhandlende observationer om ufo-fænomenet, fortrinsvis synes at ske sent på natten eller tidlig morgen. Grupperet i høj besynderligheds-kategorien er nærobservationer af 3. grad og alle rapporter hvor der var en eller anden rapporteret påvirkning mellem ufoet og vidnet eller omgivelserne.

Hvor kom rapporterne i arkivet fra? I den globale fordeling af rapporterne fører Nordamerika med 16.060 eller 59,5%. Herefter kommer Europa med 5.724 rapporter eller 21,23%. Sydamerika er tredje med 2.103 rapporter eller 7,6%. Australien havde 1.078 rapporter eller4%. Asien rapporterede 809 observationer eller 3%. Afrika bidrog med 350 rapporter eller 1,3%. Centralamerika 297 rapporter eller 1,1% og øerne i Stillehavet og oceaniske rapporter kom op på 539 eller 2% af det totale antal.

Den overvældende procentdel af rapporter fra Nordamerika betyder ikke at hele ufo-aktiviteten finder sted her, men at vi havde lettere adgang til rapporter fra dette område. Kun en lille procentdel af de faktiske observationer bliver givetvis rapporteret i Afrika og Asien og kun en lille del af disse slipper ud til resten af verden. Dette studie blev gjort primært for at identificere den geografiske fordeling for de rapporter vi analyserede.

I USA stod 9 stater for mere end 500 rapporter hver. De var Californien, Florida, Illinois, Missouri, New York, Ohio, Pennsylvania og Texas. 13 stater bidrog med 250 til 500 rapporter: Colorado, Georgia, Indiana, Iowa, Massachusetts, New Jersey, New Mexico, Nevada, Nord Carolina, Oregon, Virginia og Washington. Vi forventede, at et studie af rapporter for hver stat ville vise flest rapporter fra de højst befolkede stater idet flere folk kan se flere ting, men dette blev ikke helt tilfældet, idet den største aktivitet blev rapporteret i stater som er mindre end de mest befolkede. Forventningen om at de fleste rapporter ville komme fra stater med det bedste klima for udendørsaktiviteter gik heller ikke i opfyldelse. Der kom langt flere rapporter fra Nordamerikanske stater end fra sydlige.

19,28% af rapporterne eller 5.199 blev betragtet som indeholdende træk med høj besynderlighed, hvilket gjorde dem værdifulde for videre undersøgelser, til løsningen af fænomenets gåde, og med 1.099 rapporter eller 4,07% som nærobservationer af 3. grad eller rapporter af ufoer i kort afstand fra observatøren, omhand-

lende væsner i ufoet eller i området i umiddelbar nærhed af objektet.

Blue Book arkiverne havde 778 sager med høj besynderlighed eller 6% heraf 13 eller 0,1% nærobservationer af 3. grad.

Herefter spurgte vi computerne om det årlige antal af tilfælde med høj besynderlighed og nærobservationer af 3. grad for at få afgjort, om niveauet af besynderlighed blev modsvaret af mønstreret i det totale antal rapporter eller gik i dets egen retning.

Det er generelt blevet antaget, at ufo-hændelser normalt kun bliver observeret af et vidne, men computerne fortæller os noget andet. 17.524 af rapporterne blev udført af 2 eller flere vidner. Kun 25% eller 9.437 rapporter kom fra enlige vidner. 5.931 rapporter indikerede to vidner. 11.593 rapporter kom fra 3 eller flere vidner — ret ofte uden at kende hinanden og uden at vide at nogen anden iagttog begivenheden.

Fordi vi følte at rapporterne i MARCENs arkiver vil være mere repræsentative og alsidige, viste en undersøgelse af 4.547 rapporter med et enkelt vidne, af hvilke de 1.773 var rapporter af høj besynderlighed og de 500 var nærobservationer af 3. grad.

I 2.858 rapporter var der tale om to vidner med 1.000 af høj besynderlighed, heraf 171 af CE 3 kategorien 3 eller flere vidner var omtalt i 5.586 rapporter med 1.648 som viste høj besynderlighed og 415 af CE 3.

Hvad ved vi om de vidner der rapportere om ufo-observationer? Stadig ved kun at arbejde ud fra MARCENs arkiver fandt vi 32.048 vidner. Og fordelingen var 24.997 mandlige vidner eller 78% og kun 22% kvindelige vidner eller 7.051.

Hvorledes ser de rapporterede ufoer ud? 70% af de undersøgte rapporter fortæller om en bestemmelig struktureret form. Af 18.872 rapporter var 14.019 eller 74% diskosformet, 2.696 eller 14% var rapporteret som værende cigar-formet, og 2.157 eller 11% blev beskrevet som kugleformede eller runde. Pudsigt nok var der ingen rapporter mellem de 18.872 som beskrev andre former, end de 3 nævnte, hvilket indikerer

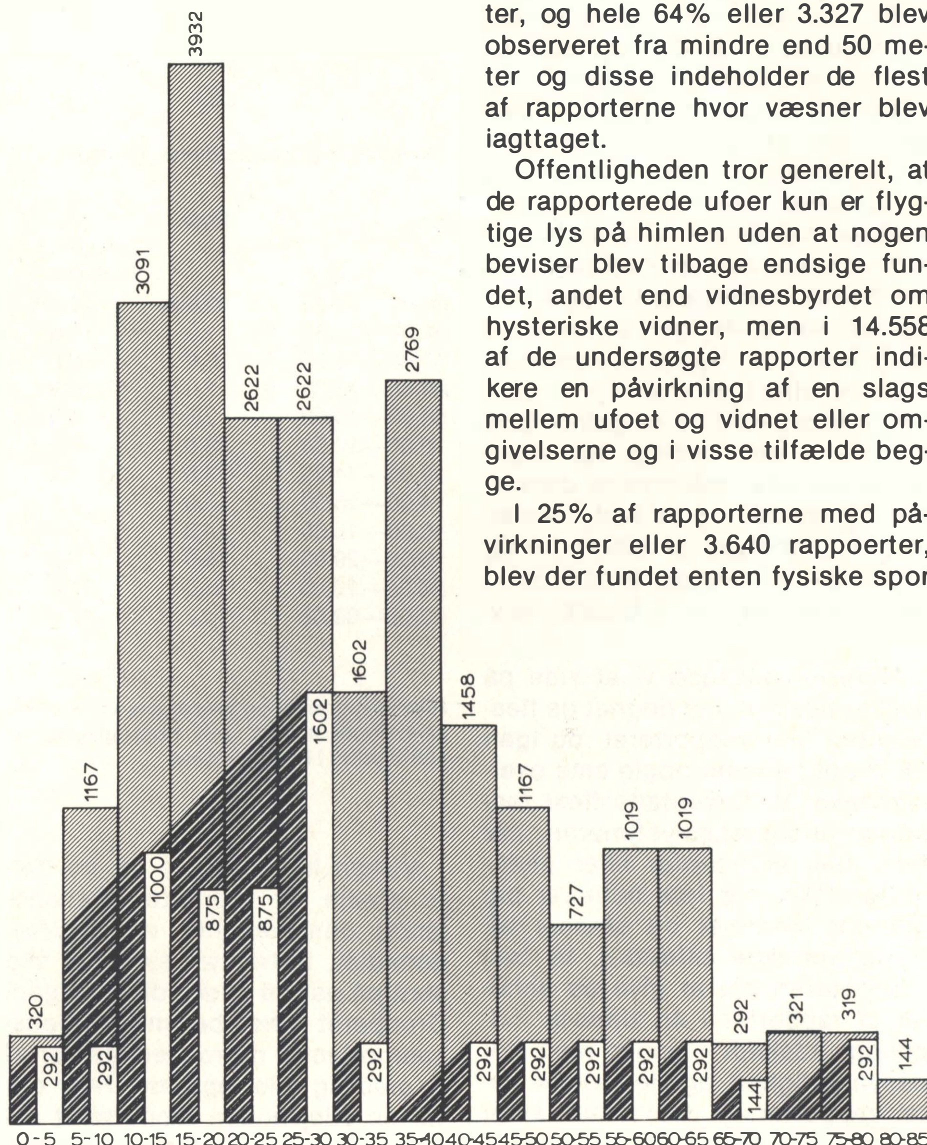
(A) ingen andre former blev set;
(B) personer som så noget, der ikke passede ind i de kategorier følte, at det måske ikke lød legitimt og rapporterede ikke formen;
(C) personer som rapporterer, har en forudfattet mening om at ufoer falder i en af de 3 kategorier og placerer dem mentalt før rapportering;
(D) der er en masse svindel.

Ved at undersøge sagerne med høj besynderlighed, finder vi at kun 10% eller 519 blev observeret fra en afstand på mere end 200 meter. 26% eller 1.352 skete indenfor en afstand fra 50 til 200 meter, og hele 64% eller 3.327 blev observeret fra mindre end 50 meter og disse indeholder de flest af rapporterne hvor væsner blev iagttaget.

Offentligheden tror generelt, at de rapporterede ufoer kun er flygtige lys på himlen uden at nogen beviser blev tilbage endsige fundet, andet end vidnesbyrdet om hysteriske vidner, men i 14.558 af de undersøgte rapporter indikere en påvirkning af en slags mellem ufoet og vidnet eller omgivelserne og i visse tilfælde begge.

I 25% af rapporterne med påvirkninger eller 3.640 rappoerter, blev der fundet enten fysiske spor

Årstal	*Total*	*Høj bes.*	*CE 3*
1947	577	23	6
1948	221	24	9
1949	310	19	3
1950	801	56	8
1951	267	80	5
1952	1313	105	20
1953	488	78	10
1954	1693	305	102
1955	666	67	21
1956	712	78	14
1957	1113	167	22
1958	666	73	13
1959	534	80	11
1960	623	62	12
1961	601	66	6
1962	666	80	20
1963	534	85	10
1964	623	150	20
1965	1246	299	85
1966	1335	307	90
1967	2895	234	80
1968	1558	233	78
1969	1202	252	48
1970	577	127	10
1971	623	162	31
1972	755	198	49
1973	1423	498	88
1974	666	133	40
1975	356	128	25
1976	136	68	18
1977	712	142	60
1978	1068	520	85

Fordelingen af observationer på alder og køn. Hvide søjler: kvinder. Grå søjler: mænd.

i form af forstyrrelser af omgivelserne, aftryk, fordybninger eller andre spor, eller der var fotos, film eller radarspor. 3.203 rapporter eller 22% indikerede elektromagnetiske forstyrrelser, hvor der var magnetisering af ting, radio, TV eller elektriske kredsløb blev forstyrret. I 1.893 af rapporterne følte vidnerne varm eller kolde fornemmelser, radioaktivitet blev målt, eller der var en indikation af ultraviolet eller mikrobølge udstråling. Vi blev overrasket over at erfare, at der i 1.019 rapporter eller 7% var levitationelle (løfte sig, svæve opad) effekter på mennesker, dyr eller ting. I 4.572 af disse rapporter beskrev vidnerne fysiologiske og eller psykologiske effekter såsom paralysisme (lammelse), amnesi (hukommelsestab). I 233 rapporter blev paranormale aktiviteter rapporteret såsom teleparti, visioner, astral projektioner, etc.

Ved at spørge MUFOD om informationer om varigheden af de rapporterede ufo-observationer, fandt vi, at kun 30% af alle rapporter opgav en varighed af begivenheden på mindre end 1 min. Ved igen at dele rapporterne i høj og lav besynderlighed nåede vi de angivne tal:

Tidsinterval	*Høj besynderlighed*	*Lav besynderlighed*	*Fysiske spor*
Mindre end 1 min.	12	38	14
1 til 5 min.	19	18	39
5 til 15 min.	28	18	15
15 til 30 min.	15	9	19
30 min. til 1 time	12	8	13
Mere end 1 time	14	9	0

Varighed af observationerne i procent.

Herefter studerede vi kun de ufo-rapporter, hvor fysiske spor blev tilbage og fandt igen at kun 14% blev observeret i mindre end 1 min. Imidlertid var der ingen rapporter om en begivenhed som varede mere end 1 time.

Det synes klart, at med mere end 70% af alle observationer som varede fra 1 min. til mere end 1 time burde vidnerne have tilstrækkelig tid til at få en sikker bedømmelse af hvad de ser.

Under studiet af rapporter om fysiske spor spurgte vi MUFOD hvad der blev fundet på de rapporterede ufo-landingssteder. I 70% af rapporterne blev der fundet en cirkulær afmærkning og i 50% af rapporterne var området afbrændt. 12% af landingsmærkerne var formet ovale og 18% var uden en regulær form. På 30% af stederne var vegetationen nedpresset og på 20% var jorden udtørret for fugtighed.

Omkring 3% af de undersøgte rapporter indikerede magnetisering eller magnetiske påvirkninger i form af magnetisk forandring af omgivelserne og mindre end 1% viste en forøgelse i baggrundsstrålingen.

Hvad med aftryk fra landingsstel etc.? 51% af landingsstederne hvor der blev fundet aftryk viste 3 aftryk i et geometrisk mønster. 35% viste enten 2,5 eller 6 aftryk af nogenlunde kantmønster, og 14% viste 4 aftryk, igen geometrisk arrangeret.

Det sidste spørgsmål i dette studie som vi stillede MUFOD drejede sig om hvilke farver vidnerne rapporterede at ufoerne udstrålede. Lidt over 42% sagde, at ufoerne var metalliske — enten skinnende eller mørke — men bestemt metallisk. 22% sagde at ufoerne var røde, 2o% orange og 9% rapporterende hvide. De 3 sidste kategorier var primært natobservationer, hvor de beskrevne farver kunne indikere ydre belysning reflekterende fra en metallisk overflade. Mindre end 7% rapporterede andre farver.

Hvad med lys set på ufoer om natten? 79% rapporterede røde lys og 68% blå lys med 59% rapporterede både røde og blå lys. Grønne lys blev beskrevet i 18% af observationerne med rød og grøn set på 12% af ufoerne. Hvide lys alene eller i kombination med andre farver blev rapporteret i 52% af tilfældene. Procentantallet opsummere sig til mere end 100 pga. at enkelte vidner rapportere om mere end en lysfarve pr.ufo.

En masse computertid og meget mere programmeringstid blev brugt på denne undersøgelse, for ikke at nævne de mange timer som forfatteren brugte for at lære om datamaskiner og brugen af dem. Lærte vi noget? Er vi nu i besiddelse af mere viden om ufo-fænomenet?

MARCEN tror, at dette studie har skabt begyndelsen til en opsamling af viden, som til sidst vil føre til svar, men det er kun en begyndelse. Der er meget mere at gøre. Nye parametre bør defineres så de kan blive undersøgt. Meget mere af nye data skal opsamles og databehandles. Da og først da vil vi se det sande mønster dukke frem.

Lige nu, baseret på denne computer undersøgelser, bør vi være i stand til at skitsere en rimelig nøjagtig profil af en typisk ufo-observation.

Vi ser at vi kan forvente en ufo-observation af høj besynderlighed med størst sandsynlighed mellem kl.20.00 og midnat på en juli aften i Ohio, Pennsylvania eller New York rapporteret af 3 eller flere drenge i en alder af 15 til 20 år, som oplever en hændelse med et diskosformet ufo mindre end 200 meter fra dem, som var metallisk med rød, hvid og blå lys blinkende. Vi kan forvente vores hypotetiske vidner vil rapportere en ufo-landing og at det efterlod et afbrændt cirkulært område med aftryk af 3 landingsben i et mønster som en ligesidet trekant. Et af vidnerne vil måske føle varme og vil udvikle en forbrænding som solbrændthed på de bestrålede dele af kroppen. Et andet vidne vil opleve kortvarig lammelse eller vil få hukommelsestab om oplevelsen. Under de 12 min. ufoet var under observation af vidnerne svigtede lysene og motoren på deres bil. To yderligere vidner til begivenheden vil tie stille i frygt for at blive latterliggjort men vil endelig tale om den en uge efter observationen. Disse yderligere vidner vil være en 35-årig mand og en 30-årig kvinde.

MARCEN har nu gjort en begyndelse — nu søger vi alles hjælp for at fortsætte. Vi søger at få tilført materiale fra alle kilder. Rapporter eller andre studier for opsumering i databanken vil være velkommen tillige med forslag om områder eller kategorier som kan undersøges. □

Kilde:

Marcen Journal vol. 2 naz.

Oversættelse:

Tommy Christensen.

EMNEÅR 1982: UFOLOGER

Det var fup

Af James Oberg.

Problemet svindelnumre er et interessant aspekt indenfor ufo-fænomenet. Det kan vise ufo-undersøgelsernes tilstrækkelighed og angive styrken af mange ufo-undersøgeres og forfatteres »vilje til at tro«. Kun når og hvis dette er fuldstændig fattet, kan de seriøse ufo-undersøgere slippe af med den mistanke, at de ofte er ofre for svindelnumre, frivilligt eller ufrivilligt.

Den engelske fysiker David I. Simpson foretog nogle meget afslørende »ufo-kontrol eksperiment« svindelnumre for nogle år siden. Ifølge hans rapport, som blev offentliggjort i forårsudgaven af Skeptical Inquirer, sammenlignede undersøgelserne kendte detaljer fra konstruerede ufo-stimuli med ufo-undersøgernes udtalelser. Desuden ønskede Simpson at undersøge ufo-forskernes dygtighed ved at lave spor, der kunne antyde en naturlig løsning. Svindelnumrene »blev udformet, så de indeholdt så mange selvmodsigelser, at enhver bare nogenlunde kritisk undersøger burde fatte stærk mistanke til deres ægthed«.

Et særlig eksperiment blev udført om aftenen den 28. marts 1970, da en gruppe engelske ufo-entusiaster var på observationstur nær Warminster i Wiltshire, for at se efter ufoer, som jævnligt blev rapporteret fra dette område. Simpson opsatte en purpurfarvet spotlight på en nærliggende bakke. Da det pludselig begyndte at blinke, gav en falsk »magnetfelt-detektor« alarm på observationsstedet. En hjælper med et kamera, som indeholdt en tidligere eksponeret film (der allerede indeholdt ufo-billeder) tog adskillige billeder af horisonten og gav derefter kameraet — med filmen i — til en fremtrædende ufo-forsker.

Udsnitsforstørrelse af »UFOet« . . .

Simpson forberedte svindelfilmen, så den fotograferede retning og »ufoets« tilsynekomst var groft afvigende fra, hvad observatørerne virkelig iagttog. Han sørgede også for, at de to første på forhånd optagne billeder (taget næsten et år tidligere) viste en baggrund, der var meget forskellig fra de to efterfølgende, ægte eksponeringer (som selvfølgelig ikke indeholdt noget ufo). Dette skulle være iøjnefaldende nok for selv en meget lidt øvet undersøger.

Men ingen syntes at bemærke det (og ingen udspurgte fotografen). Efter to måneders undersøgelse af europæiske ufo-eksperter, erklærede Flying Saucer Review's redaktør Charles Bowen, at fotografiernes »ægthed var hævet over enhver tvivl.«

En undersøger udtalte, at »der er intet ved disse fotografier, der leder tanker hen mod, at de er blevet forfalskede på nogen måde.«

Ufologen dr. Pierre Guerin, forskningsleder ved det franske nationale center for videnskabelig forsknings astrofysiske institut, udtalte, at »der er intet, der tyder på, at det fotograferede objekt er resultatet af en forfalskning.«

En kunstners indtryk af ufoet var at finde på forsiden af Flying Saucer Review juli-august 1970. Det viste »objektet« med en diameter ti gange for stor (eksperter havde beregnet, at den flyvende tallerken var 18 meter lang og 9 meter i diameter).

Øjenvidner beskrev hvordan ufoet — purpurfarvet og omkranset af hvidt med et højrødt lys i midten

Et af de af David Simpson omtalte »fup-fotos« fra Warminster. UFOet ses øverst til venstre.

— svævede et stykke tid, fløj så mod Warminster og standsede så igen. Alle bedømmelser af retninger og varighed var meget fejlagtige, og fejlene blev større, som tiden gik. (Senere blev det berettet, at objektet udsendte ultraviolet lys omgivet af en »rubin-rød glorie«).

Simpsons kritik af »undersøgelsen«, som han lod fortsætte i to et halvt år, før han afslørede svindelen, var alt ødelæggende: »Mine erfaringer indenfor ufo-området har vist, at den undersøgelsesmæssige incompetence, som dette særlige eksperiment viste, ikke er noget særsyn, men tværtimod typisk . . . Lejlighedsvis indblandes personer med relevant teknisk baggrund, men det er dog foruroligende, at være vidne til den mangel på faglig disciplin og sund fornuft, som de udviser . . . Hvis der nogensinde fremkommer et solidt bevismateriale, som leder tanken hen på udenjordisk besøg, er det højst usandsynligt, at det bliver opdaget af den typiske ufolog.«

De fleste ufo-svindelnumre begynder for det meste som noget impulsivt og ikke som nøje tilrettelagte videnskabelige eksperimenter. I marts 1968 fulgte adskillige studerende fra universitetet i Maryland et telefonprogram i radioen, hvor man interviewede en mand, som påstod, at han var blevet taget op af personer fra en flyvende tallerken og ført til deres planet Lanulos »i den fjerne konstellation Ganymede«. En af de studerende, Tom Monteleone, en ivrig science-fiction læser, ringede for at stille et spørgsmål, da han pludselig kom i tanke om: »hvorfor pokker skulle jeg ikke også påstå, at jeg har været på Lanulos? Det vil give ham en prop!«

Som sagt så gjort. Den forbløffede »kontaktperson« Woodrow Derenberger genvandt hurtigt fatningen og bekræftede Monteleones beskrivelse af planeten Lanulos, og bekræftede detaljer, der var i modstrid med, hvad han havde sagt tidligere i programmet. Et kvarter senere lagde Monteleone røret på og fik sig en sund latter sammen med sine kammerater — indtil telefonen ringede! Radiostationen havde sporet samtalen og ønskede nu yderligere oplysninger.

I de følgende to år fortsatte Monteleone spøgen og forsynede fikst ufo-undersøgere med oplysninger taget fra Derenbergers beretning og fra den almindelige ufo-litteratur. Hver gang han »bekræftede« tidligere givne oplysninger, blev hans troværdighed yderligere styrket (han havde fortalt undersøgerne, at han ikke kendte noget til ufo-litteraturen, og de troede ham). Ufo-journalist Harold Salkin udtalte, at Monteleones beretning var »tæt beslægtet« med Derenbergers. Ufo-skribent og redaktør Timothy Green Beckley optog et interview på bånd og skrev flere artikler, som præsenterede hændelsen

Hvis der nogensinde fremkommer et solidt bevismateriale . . . er det højst usandsynligt, at det bliver opdaget af den typiske UFOlog!

som virkelig. Den kendte ufo-forfatter og teoretiker John Keel betegnede historien som »en af de mest forbløffende kontaktberetninger i mit liv . . . Jeg føler mig nødsaget til at tro, den er virkelig«, (selv om, som Monteleone bemærkede, at Keels offentliggørelse af beretningen var temmelig fordrejet).

»Jeg gennemgik lange interviews«, fortalte Monteleone i bladet Omni, maj 1979, »jeg ikke bare gentog mine opdigtede oplevelser, men jeg tilføjede også yderligere detaljer og tåbeligheder, blot for at se hvor langt jeg kunne drive spøgen, før den blev afsløret«. Monteleone gennemgik også hypnose foranstaltet af Salkin — her simulerede han trance og »klarede« testen uden problemer.

Mærkeligt nok, da den fulde sandhed om spøgen blev offentliggjort i magasinet Fate sent sidste år (Omni kom 1½ år før Fate), fik Monteleone skylden for forvirringen. Hans handlemåde, skrev forfatteren Karl Pflock, »forplumrede den allerede indviklede ufologi yderligere. Det sidste vi har brug for, hvis vi skal opklare ufo-mysteriet, er falske spor, som tager de seriøse forskeres begrænsede ressourcer« — blandt hvilke Pflock også regnede Salkin, Beckley og Keel. Denne barokke beklagelse syntes at frikende de naive undersøgere for noget ansvar på grund af deres skødesløse og lettroende accept af det absurde sammenbryg, Monteleone havde lavet med fuldt overlæg. Magasinet Fate syntes at mene, at det ikke var deres skyld, at de var blevet narret.

Nogle andre reaktioner på Monteleones tilståelse er ganske underholdende. Salkin, som omtales af ufologen James Mosely som »en varm og sympatisk, men meget naiv type«, nægter stadig at tro på Monteleones tilståelse. Keel er særlig oprevet og har i en udtalelse kaldt Fate-artiklen »et forsøg på at bringe alt mit arbejde og mit professionelle omdømme som journalist igennem 35 år i miskredit.« Ifølge nogle forbereder Keel et sagsanlæg.

Hvad angår Beckley, har han fået nye skår i sit omdømme som kompetent ufo-undersøger at bekymre sig om. I et fornylig udkommet nummer af hans månedlige blad (blad i »frokost-format«) UFO Review, blev Beckley tilsyneladende offer for endnu en ufo-svindel.

I en artikel med navnet »Erotisk

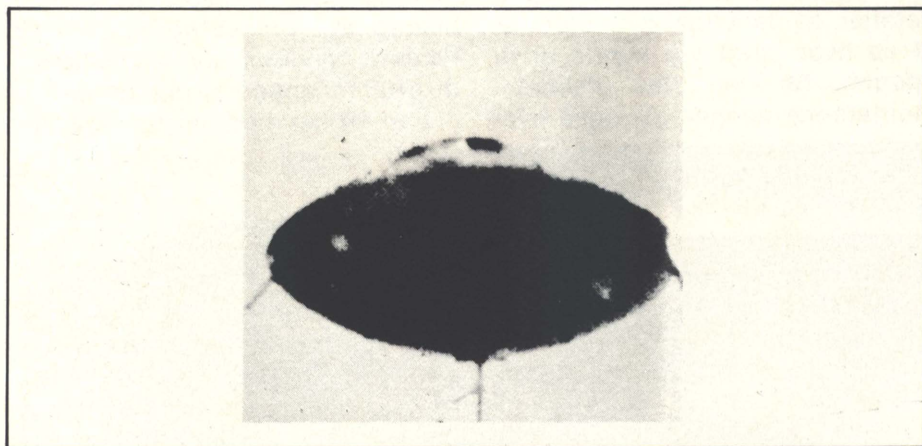

Området ved Warminster i Wiltshire, der den 28. marts 1970 var skueplads for et interessant eksperiment.

møde af meget høj grad« (jvf. Allen Hyneks klassificeringer: nærkontakt af 1., 2. og 3. grad) begynder Beckley med disse ord: »Det er ikke usædvanligt for ufo-besætninger at have sexuel kontakt med mennesker«. Han forsøger at give en begrundelse for den lidt-langtude historie i en ledende artikel på forsiden: »Nogle læsere vil utvivlsomt tro, at vi er lidt på afveje, når vi begynder at anvende sex for at sælge en ufo-avis . . . Vi forsøger virkelig ikke at fange et større publikum ved at trykke sensationelle overskrifter på forsiden. Hvis vi ønskede at anvende den fremgangsmåde, ville vi . . . simpelthen selv fabrikere de beretninger, vi trykker. Men vi søger ikke at tilfredsstille de naive. Alt det, vi omtaler i vore beretninger er fuldt ud dokumenterede. Vi behøver ikke en fiktion som erstatning for sandheden — for sandheden er meget større end fiktionen, når talen er om ufologi.«

Den vigtigste kilde til Beckleys »Tallerken Sex« historie var en avisartikel fra 12. februar 1978 med overskriften BORTFØRT TIL VENUS. Reporteren Jerry Burger fortalte her om en 31 årig bibliotekar, der blev fundet af politiet, da hun vaklede om i en park uden tøj. Hun påstod, at hun var blevet »bortført af venusianere« og taget med »om bag Månen«, hvor hun var blevet »insemineret med sæd fra det ydre rum«, før hun kom tilbage til Jorden igen. Beckley beskrev tilfældet som værende sandt og tilføjede, at »sådanne ting finder sted over hele Jorden . . . Der kan ikke være tvivl om, på grundlag af de dokumenterede tilfælde, at nogle dramatiske hændelser er bestemt til at finde sted for at give os en bedre forståelse af os selv og kosmos . . . Ufonauterne forsøger at forklare os — at kærlighed er universel og omfatter ethvert levende væsen, ligegyldigt hvilken planet eller dimension det kommer fra«. Og for de læsere, der ønskede yderligere oplysninger, havde Beckley tilføjet at »tallerken sex« historien netop er et af kapitlerne i hans nye bog »Underlige møder — bizarre og uhyggelige kontakter med flyvende tallerkener«, som kunne købes hos forfatteren for 6,95 dollars plus forsendelse.

Desværre er Beckleys historie mere absurd end først antaget. Rumfarts-eksperten Robert Nichols fra Houston har sendt Omni den virkelige kilde til »sæd fra det ydre rum« historien i form af det avisudklip, Beckley citerer. Artiklen kom overhovedet ikke fra en avis, men fra 1978 udgaven af det satiriske Sunday Newspaper Parody og skrevet af The National Lampoon (den nationale smædeskriftsforfatter). Beckley (eller en af hans medarbejdere) har tilsyneladende foretaget nogle redaktionelle ændringer for at tilføje den oprindelige artikel en antydning af realisme og ved at ændre på stavemåden af tallerken-voldtægts offerets navn fra det mistænkelige »Penelope Cuntz« til det etnisk antagelige »Penelope Kuntz«. Beckley ændrede også avisens navn fra Utopian Dacron, Ohio, Republican-Democrat til Toronto Sunday Sun. Hele historien er en opdigtet avisand, men omfanget af Beckleys rolle i både at bringe historien frem og ændre den (eller tilpasse den for de lettroende) er stadig uafklaret.

Fogl's UFO-foto — et klassisk UFO fupbillede, der overlevede i adskillige år. Historien bag billedet er denne. Daværende radioofficer T. Fogl stod en aften i 1957 på dækket af SS Samsay, klokken var omkring 02.30 nat, da han så og fotograferede det, han i begyndelsen påstod var et sort og sølvskinnende objekt svævende i en afstand på omkring 7 kilometer fra skibet. Sidenhen ændrede han radikalt forklaring.

Fotografier er endnu mere udsatte for svindel. Mens det i virkeligheden kun er en lille procentdel af de ubehandlede ufo-rapporter, der er svindel, så er det almindelig erkendt selv blandt ufo-troende, at langt den overvejende del af de offentliggjorte ufo-fotografier er svindel, — enten falsknerier, modeller eller misfortolkninger af kendte fænomener.

En klassisk ufo-foto svindel er »Fogl's flyvende tallerken« billederne taget i 1957, men først offentliggjort i 1959. Som omtalt af den skeptiske ufolog David A. Schroth, blev billederne brugt af tidsskrifter i England og U.S.A. Ufo-eksperter mente, at nogle detaljer, som kunne ses i bunden af den flyvende tallerken var identiske med detaljer set på andre fotografier, hvilket bekræftede ægtheden af FOGLS fotografier. Den amerikanske ufo-skribent Ray Palmer erklærede: »Vi er nødt til at erkende, at dette ikke er en forfalskning«. I 1966 blev et af fotografierne præsenteret i Life som værende ægte.

Dette må have været dråben, der fik bægeret til at flyde over for Fogl, der til sidst tilstod, at ufoerne var forfalskninger — lavet af en lille model ophængt i en tråd. Når Fogl blev spurgt om, hvorfor han havde gjort, som han gjorde, svarede han, at han ønskede at vise, »at visse mennesker gør sig selv til grin. Alt for mange laver gode fiduser indenfor ufo-området ved at skrive tåbelige bøger fyldt med forfalskede billeder.«

Ganske i overensstemmelse med Fogls opfattelse fortsætter ufoforfatterne med at anvende fupbilleder. Palmer (som iflg. ufo-historikeren Daniel Cohens skal have »opfundet« begrebet »flyvende tallerken«) skrev, at det var »umuligt« at billederne var forfalskninger og at Fogls tilståelse derfor måtte være svindel. I 1979 udgav McGraw-Hill David C. Knights, Ufos: A Pictorial History, hvor man på side 86 stolt præsenterer et af Fogls billeder — stadig som værende ægte. Andre berømte tilfæl-

de af svindel er de velmenende ufo-historier, der finder sted i stor afstand m.h.t. tid eller sted. De er sikrede mod enhver form for undersøgelse, og hvis de er svindel, er det næsten umuligt at bevise.

Som en del af et »ufo-flap« i 1897 er beretningen af Alexander Hamilton fra Yates Center, Kansas, meget illustrerende. Landmanden berettede, at et cigarformet luftskib, som blev fløjet af pludrende humanoider, svævede over hans gård, hvor de fangede en kalv med et reb. Hamiltons beretning blev offentliggjort i den lokale avis med en udtalelse, som garanterede for hans ærlighed, underskrevet af fem af byens fremtrædende indbyggere. Historien blev hurtigt kendt over hele verden, og for årtiers ufo-forfattere har den stået som en af de bedst dokumenterede »nærkontakter af tredie grad«.

Hamilton og de fem fremtrædende indbyggere havde reelt oprettet en lokal løgnhalse-klub, og Hamiltons »kalvesnapper luftskib« er et pragteksemplar, som overgår alle andre løgne. Beretningen i avisen var en spøg, da den blev bragt, men hverken redaktøren eller byens indbyggere havde nogen anelse om, hvor alvorligt historien blev modtaget ude i verden. Det var ikke før tidligt i 1977 den fulde sandhed nåede tidsskriftet Fate. Medredaktør Jerry Clark, en omhyggelig ufo-forsker med stærke principper, afslørede, hvad han kaldte »den største svindel vi nogensinde har set i ufo-historien«, da han offentliggjorde den hidtil ukendte dokumentation, der fastslog, at det er hævet over enhver tvivl, at Kansas landmandens historie er en »and«.

Men de samme gamle »UFOistiske« mønstre fortsatte. Nye forfattere baserede deres bøger og artikler på ældre ufo-bøger og artikler uden at støtte sig til de originale kilder eller deres egen sunde fornuft. I den efterfølgende ufolitteratur anvendes Hamiltons historie, som om den var sand, blandt andet i Knights, »Ufos: A Pictorial History« og Ripleys, »Believe It or Not: Stars, Space and Ufos« (nr. 33 i en serie).

I UFO Journal januar 1980 (udgives af MUFON, Mutual UFO Network, en godt organiseret privat forskningsgruppe med et godt omdømme) var der nogle oplysninger, som giver et meget interessant indblik i, hvad der foregår i hjernen på en ufo-svindler og ufoforskeren, som arbejder på sagen. Vidnet var en 26 årig sikkerhedsvagt, som påstod, at han den 27. februar 1977 i San Joaquin Valley havde et møde med nogle fremmede. 1½ år senere kontaktede han MUFON i et forsøg på at underbygge hændelsen.

Undersøgeren (som sammen med vidnet blev holdt anonyme i artiklen) rapporterede: Denne unge mands oprigtighed gjorde indtryk på mig, hans åbenbare ærlighed

Sikkerhedsvagten kunne i detaljer beskrive både UFOet og besætningen. Her er vist hans beskrivelse af et af besætningsmedlemmerne.

og hans bekymring over ikke at kunne udpege andre vidner. Jeg er af natur en forsigtig og mistænksom person . . . og er løbet ind i tilstrækkelig mange svindelnumre og svigagtige tilfælde i de 22 år, jeg har virket som undersøger, til at jeg har fået tilstrækkelig erfaring i sådanne tilfælde . . . Jeg var fuldt ud tilfreds med hans ærlighed.«

Dette ufo-tilfælde fyldte fire sider i tidsskriftet.

Men mod slutningen ændredes tonen: »Den vigtige meddelelse til os alle,« skrev redaktør Richard Hall, »er at dette tilfælde er svindel — en tilstået svindel.« Undersøgerne opdagede ikke dette før artiklen var sat, men besluttede alligevel at offentliggøre den som en lektion i menneskelig sårbarhed over for svindelnumre. »Historiens indhold stemmer overens med andre tilfælde, og vidnet syntes så 'oprigtig' og i en så ansvarsfuld stilling, at vi nær var blevet ført bag lyset.« Selv uden tilståelsen var MUFON undersøgerne blevet mistænksomme over for beretningens grelle selvmodsigelser, fortalt til forskellige undersøgere, men selv efter disse vurderinger, var det måske alligevel ikke muligt at bevise, at tilfældet var svindel, hvis ikke vidnet selv havde tilstået det, da han blev stillet overfor sin beretnings selvmodsigelser og uoverensstemmelser.

I et brev til MUFON forklarer svindleren (med dæknavnet »Carl« for at bevare anonymiteten) sine motiver: »Hele mit liv har jeg været et nul, uden betydning . . . jeg ønskede at være noget . . . Jeg er ikke sindsforvirret, men ønskede at skabe opmærksomhed.« Men han havde ikke opført sig, som om han ønskede opmærksomhed. Han havde absolut ikke søgt publicity. I virkeligheden havde undersøgeren oprindelig rapporteret at »af frygt for latterliggørelse og chikaneri fra venner og kolleger holdt Carl denne beretning for sig selv, indtil han simpelthen måtte fortælle det til en eller anden, som ville hjælpe ham af med hans frustration og angst.« Øjensynlig omfattede den »tilstrækkelige erfaring« i svindelnumre, som MUFON undersøgeren påstod at have, noget andet end saglige beviser.

MUFONs beslutning om at offentliggøre San Joaquin svindelhistorien med tilståelsen var et modigt træk, da det fik deres undersøger til at virke tåbelig. Men ufo-gruppen udviste prisværdig modenhed ved at vælge, at lade denne hændelse give alle sine undersøgere en lærestreg, for det tilfælde, at det skulle gentage sig. Men det hjælper nok ikke.

De andre berømte svindelnumre blev heller ikke generelt slugt råt. Monteleones rumfart til Lanulos blev aldrig accepteret af størstedelen af de »garvede« ufo-veteraner, som i lang tid havde udvist foragt for de skøre kontaktpersoner og den dårlige omtale, de gav. James Moseley, redaktør af Flying Saucer News, skrev, at Monteleone helt klart ikke var en »klassisk kontaktperson« og at han øjensynlig aldrig troede på sin egen historie. En belærende konklusion.

SUFOIs JUBILÆUMSLOTTERI 1982

Hermed offentliggøres trækningslisten for SUFOIs jubilæumslotteri 1982. Trækningen blev foretaget ved SUFOIs halvårlige repræsentantskabsmøde søndag den 26. september 1982.

Vi ønsker de heldige vindere tillykke, og vi takker samtidig for deltagelsen i vort jubilæumslotteri.

Følgende numre er udtrukket:

1.—2. præmie
2 stk. gavekort til Det Ukendtes Boghandel à kr. 1000,-.
Numre: 844 og 987.

3.—7. præmie
5 stk. abonnement på UFO-NYT (værdi kr. 108,-).
Numre: 44, 97, 218, 332 og 888.

8. præmie
1 stk. SUFOI emblem (værdi kr. 31,50)
Nummer: 192.

9.—18. præmie
10 stk. frit valg bøger mellem Tidsloven, UFOer over New Zealand og UFO detektorer (værdi min. kr. 20,-).
Numre: 25, 30, 70, 71, 340, 376, 591, 606, 629 og 777.

19.—38. præmie
20 stk. pakker med postkort (værdi kr. 12,50).
Numre: 31, 101, 181, 205, 209, 230, 233, 280, 290, 304, 369, 411, 463, 522, 578, 620, 710, 753, 896 og 994.

Vinderne bedes indsende deres lodseddel til SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte, hvorefter gevinsten vil blive fremsendt. Vindere af frit valg bøger bedes angive hvilken bog de ønsker.

Indsendelsen af lodsedlen behøver ikke at ske anbefalet, da giro-indbetalingskortet i SUFOIs Regnskabsafdeling gælder som kontrol.

Lotteriets regnskab kan beses hos Per Andersen, Grøfthøjparken 155, 2. sal th., 8260 Viby.

Fogl fotografierne og Simpson eksperimentet i England ville imidlertid næppe have overlevet den avancerede fotoanalyse-teknik, som anvendes nu om dage af visse ufo-grupper, især William Spauldings højteknologiske Ground Saucer Watch i Phoenix og GEPAN i Paris.

Hvor langt seriøse ufo-grupper synes besluttet på at gå for at opdage og afvise svindelnumre, blev vist sidste år, da så godt som alle større grupper og førende undersøgere uden undtagelse offentlig fordømte Genesis III Productions fotobog, »UFOs: Contact from the Pleiades.« Selv om den påfaldende

Formodes det, at et UFO-tilfælde kan betegnes som svindel, løber man ind i nogle vanskelige problemer . . . uden en tilståelse er det meget vanskeligt at bevise anklagen for »svindel«, uanset hvor forfalsket historien lyder.

pæne samling fotografier af flyvende tallerkner af udgiverne blev betegnet som det største ufo-gennembrud i menneskets historie, erklærede et stort antal ufo-forskere, at det hele var et forsøg på at lave penge. For en gangs skyld var ufo-skeptikerne enige med deres traditionelle modstandere, skønt en talsmand fra Genesis III fortsatte med at nægte, at der var tale om et svindelnummer.

Ufo-skeptikerne går imidlertid længere i deres påstande om, at der har været svindelnumre, og de befinder sig i en bitter strid med ufo-tilhængerne. Nogle af de meget klassiske kontaktberetninger (sådan som Pascagoula fiskernes beretning fra 1973 og Snowflake, Arizona, skovhuggeren Travis Walten's beretning fra 1975) og nogle af de klassiske ufo-fotografier (som McMinnville fotografierne fra 1950 og Trinidade fotografierne fra 1957) betragtes af skeptikerne som svindel. Halvdelen af de »bedste ufo-tilfælde« fra 1970'erne, — som blev bedømt af et panel af de bedste ufo-eksperter sponsoret af National Enquirer — betragtes som svindel, efter en undersøgelse foretaget af skeptikere. Her er linierne klart trukket op.

Formodes det, at et ufo-tilfælde kan betegnes som svindel løber man ind i nogle vanskelige problemer. For det første, ufo-vidnet (svindler eller ej) kan føle sig berettiget til at anlægge injuriesag. Selvom trusler af denne art flere gange har været aktuelle, er der endnu ikke i noget tilfælde anlagt sag. For det andet, uden en tilståelse er det meget vanskeligt at bevise en anklage for »svindel«, uanset hvor forfalsket historien end lyder. Og endelig indbyder ufo-skeptikerne (særlig den mest fremtrædende skeptiker: luftfartsjournalisten Philip J. Klass) til modanklager som »person-snigmord« og »skruppelløse umenneskelige angreb«, når de påpeger, sædvanligvis ganske korrekt, at der kan sættes spørgsmålstegn ved mange berømte ufo-vidners pålidelighed på grund af deres både tidligere og senere overdrevne beretninger, fantasi og direkte bedrag (pro-ufo-grupper overser almindeligvis eller endog tilslører sådan opførsel hos de mennesker, hvis troværdighed de ønsker at fremhæve).

Til trods for de problemer ufo-svindelnumrerne giver (hovedsagelig fordi de kan være meget vanskeligere at klare eller endog opdage en »almindelige«, ærlige ufo-rapporter) kan mønstrene i disse bedragerier gøres nyttige. Vellykkede svindelnumre kan hjælpe med til at vurdere ufo-forskerens pålidelighed som i tilfældene med Monteleones og Simpsons svindelnumre. Svindelnumrene kan også afstikke undersøgernes linier for forsigtighed og ydmyghed, som i San Joaquin svindelen beskrevet i UFO Journal. Super-skeptikernes påstande om, at alle uopklarede ufo-tilfælde let kan afvises som uopdagede svindelnumre, er ikke underbygget. De ivrige ufo-troendes påstande om, at problemerne vedrørende svindelnumrene er under kontrol er ligeledes ikke underbygget, — hvis ikke modbevist. Og da ingen ønsker at dumme sig, fortsætter uenigheden.

OMNI, juli 1981.
Oversættelse: FR

KIG PÅ HIMLEN

December 82/januar 83

DECEMBER

Den 21. har Solen nået det laveste punkt i Ekliptika (»Dyrekredsen«), og vi har dermed vintersolhverv. Den kommende tid skulle jo være ideel for at studere stjernehimlen. På sjældne skyfrie dage er luften hen under aften temmelig urolig, og dens gennemsigtighed nedsættes hermed. Årsagen skal nok findes i den store varmeudstråling fra jorden, når de isolerende skyer ikke afskærmer for verdensrummets kulde. Imidlertid kan vi dog igen i år glæde os over et fænomen i forbindelse med luftturbulenserne — stjernernes smukke funklen i alle spektrets farver.

Aftenhimlen:
Der er i den kommende periode ingen planeter at se på himlen.

Morgenhimlen:
I denne måned befinder Jupiter og Saturn sig på den syd-østlige himmel, og Jupiter er den klareste.

Jupiter står op kl. 06.00 og Saturn et par timer før.

Mars er nu helt væk og den kommer først tilsyne igen omkring 1985.

Stjerneskud:
Geminiderne fra den 6. til 17. med radiant gunstig fra kl. 21.00 til 6.30 hvor de stråler ud fra et sted lidt NØ for Orion. Der forventes omkring 50 pr. time.

JANUAR

I denne måned befinder Jorden sig nærmest Solen. Forskellen i afstanden fra juli andrager imidlertid kun 5 mill. km eller 17 sek. i lystid. Den gennemsnitlige afstand mellem Jorden og Solen er knap 150 mill. km eller 8 min., hvilket betegnes som 1 Astronomisk Enhed.

Aftenhimlen:
Samme som for december måned.

Morgenhimlen:
Her sker der ikke de store omvæltninger for tiden.

Stjerneskud:
Bootiderne fra den 1. til 6. Udstrålingspunktet befinder sig over horizonten mod Ø fra kl. 01.00 til kl. 7.30 (S). Antallet af meteorer vil beløbe sig til omkring 50 eller måske mere pr. time under maximum. I 1971 iagttog man 110 og tidligere endda 250 ZHR.

STJERNER:

Rødlige
Betelgeuze i Orion og Aldebaran i Tyren står nu særdeles gunstigt mod syd. Det kan her bemærkes, at disse stjerner er typiske røde kæmpestjerner. Betelgeuze er således omkring 500 gange større end vor Sol, mens Aldebaran »kun« er 45 gange så stor. Derimod ligger deres overflade-temperatur kun på ca. det halve, nemlig 3500°. Tidligere var astronomerne af den opfattelse, at Solen i sin »alderdom« ville forlade den såkaldte hovedserie og udvikle sig til en rød kæmpestjerne, hvorved Jordens bane ville komme til at ligge et stykke inde i selve Solen. Nu tyder mere på en normal død blandt de røde dværge, som vi finder mange af i det nærmeste univers.

Hvidlige
Sirius i Den store Hund er højt over den sydlige horizont, mens Regulus i Løven begynder at blive synlig i øst. Sirius er jo den klareste stjerne på himlen, men det skyldes kun dens nærhed — ca. 9 lysår. Den lyser kun 30 gange stærkere end Solen i forhold til Alnitak i Orion, der skinner med en klarhed på 28.000 gange Solens!

ASTRONOMI

Fysisk gåde

Et nyt begreb har bragt mange fysikere til det punkt, hvor de overvejede at kassere alle kendte teorier i deres videnskab — eller endog endog selve videnskaben.

Årsagen til dilemmaet er kendt som en »En ren enhed« (a naked singularity) og forestillingen om dens eksistens er blevet beskrevet som det endelige vendepunkt i fysikken.

Professor Paul Davies — prof. i fysik ved universitetet i Newcastle Upon Tyne i England — beskrev denne »rene enhed« som »et slags intet-sted«, lig centret af et sort hul, hvor alle kendte fysiske love og strukturer bryder sammen; hvor tyngdekraften er så intens, at den bostaveligt river tid og rum fra hinanden. En »ren enhed« er en påstået eksistens af et sådant intetsted uden for et sort hul.

Professor Davies — også en ledende astrofysiker og forfatter til mange populære bøger om fysikken bl.a. »The Runaway Universe« — (Det løbske Univers) har udtalt:

»Tyngdekraft manifesterer sig selv i en kæde af rum og tid — alligevel kan tyngdekraft udvikle sig uden grænser og knuse enhver barriere af rum og tid til småstykker. En »ren enhed« er på kanten af rum og tid.«

»Det er yderst plagsomt for fysikerne, hvis en »ren enhed« eksisterer udenfor et sort hul, fordi det da betyder sammenbrud af den kendte fysik. Det optræder uforudsigeligt, og kunne være slutningen på videnskaben som vi kender den i dag, fordi det kunne forekomme uden forudgående varsel eller årsager. Det befinder sig på grænsen mellem det naturlige og det overnaturlige.«

»Man har forholdt sig forskelligt til problemet: Enten må vi omskrive hele den kendte fysik og tage den »rene enhed« med i betragtningerne — hvilket er det mest populære alternativ — eller vi må acceptere, at endog den del af fysikken, vi ikke kender, vil bryde sammen.«

»Jeg tror på det første, og på at den nye fysik ikke vil blive baseret

på tid og rum — forestillinger, som for tiden er fundamentale for vor beskrivelse af Universet. Man vil finde, at rum og tid er lavet af mere simple komponenter. Hvis vi var i stand til at se en »ren enhed«, så kunne vi også se, hvad til og rum er lavet af.«

Professor Davies udtalte, at han tog den »rene enhed« alvorligt, idet den i princippet er en mulighed, selvom den muligvis ikke skulle findes.

»Den form for fysik, der giver anledning til sorte huller, giver også anledning til en »ren enhed«. Begge ting opstår ved et sammenfald af en ekstrem kompakt, måske hurtigt roterende stjerne. Kvasarer har nogle af den »rene enhed's« kendetegn. Hvis man tager sorte huller alvorligt, må man også acceptere muligheden for den »rene enhed«.«

Ligesom de sorte huller, er en »ren enhed« konsekvenser af Einstein's almindelige relativitetsteori, der — siger prof. Davies — i sig selv indeholder frøet til sin egen destruktion (uligt alle andre fysiske teorier). »Det er som om, teorien siger: »Undersøg mig nøje, og jeg skal vise dig, hvordan jeg bliver uhånterlig.«

Fordi forestillingen om en »ren enhed« er så plagsom for fysikerne, har disse formuleret en såkaldt kosmisk censorat hypotese. »Det er en malende måde at sige: »Der kan aldrig opstå en »ren enhed«, fordi en sådan ting er for frygtindgydende«. Men hypotesen fejler m.h.t. skabelsen af Universet, idet »Big-Bang« — teorien om universets oprindelse er en form for »ren enhed«.

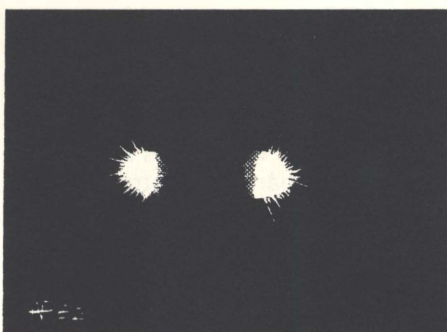
»En international expert i sorte huller og »rene enheder«, professor Stephen Hawking fra Cambridge Universitetet — tror, at en »ren enhed« ville udspy materie og radioaktiv stråling på en kaotisk og totalt uforudsigelig måde — nærmest som en hvid støj«, sagde professor Davies. Imidlertid — selv om den »rene enhed« pr. definition kunne ødelægge universets velordnede funktioner, så kunne dens eksistens i virkeligheden vise sig blot at være en kvasar, interessant, men ikke alarmerende.

WA. University News/
Finn Nauta-Ridderstrøm

UFO-RAPPORTER
Hessdalen, Norge

fortsat fra side 16

som et rutefly bevægede sig hen over himmelen, og ingen lyd hørtes. I et tilfælde den 3. februar 82, passerede objektet lavere og nærmere vidnerne end de foregående gange. Familien opdagede det lysende objekt på himlen igennem vinduet, de løb derfor udenfor. Objektet kom fra syd og bevægede sig direkte mod nord. Til at begynde med så de objektet på himlen, og undervejs passerede objektet fjeldet Svendhuken, ikke over men under fjeldtoppen, der ligger 700 m.o.h., Ålen ligger 480 m.o.h. Og afstanden til fjeldet er ca. 3.000 meter.

Inden vidner forlod huset tog de en kikkert (7 x 40) med ud, og gennem denne så de at objektet var aflangt med et lys i begge ender og imellem disse var der et mørkere område. Lysene virkede ikke så stærke som projektører, men snarere som om de bare lyste eller var oplyst. Set med det blotte øje forekom der ingen stråle- eller glorieeffekt, men gennem kikkerten var lysene ligesom stærkere og der var en vis stråleeffekt.

Når det gælder objektets hastighed, sammenligner de den med en helikopter på samme afstand, eller et fly i 7 km's afstand. Hvilket de er vant til at se, idet ruten for fly går ca. 7 km længere mod syd.

De opgiver observationstiden til omkring 5 minutter. Men dog uden *at holde fast ved det.* □

Torsdag den 4.2.1982: Lysene genstand fra syd mod nord, opdaget kl. ca. 22.30. Omtrent samme observationsdata som aftenen i forvejen.

Fredag den 5.2.1982: Samme type lysende genstand opdaget kl. 19.00, men denne gang med kurs fra nord mod syd. Dukkede op igen kl. 20.00 med kurs fra øst mod vest. Gik denne gang lavere, med større hastighed og blev set med fjeldet som baggrund.

Kilde:

UFO-Norge.
Stig Aggestad, UFO-Sverige Aktuellt nr. 2/82.
Pressemeddelelse fra: Norsk Institut for videnskabelig forskning og oplysning (NIVFO) Trondheim.

Foto: Leif Havik

Foto fra Hessdalen, 18. marts 1982 kl. 19.33. Kamera: Practica LTL-3 med objektiv — ITOREX 135 m/m x 2 konverter. Film: Ectachrom 400 ASA, blænde 5.6 — 1/15 sek. Afstand: 3-3.5 km. Obs. tid: 30-45 sek.

NOTITSER

Kort fortalt

Under denne overskrift bringes løst og fast - herunder også avisnotitser, som vi ikke altid har haft mulighed for at undersøge nærmere. red.

Også en slags UFO

Vi har flere gange her i bladets spalter skrevet om de muligheder, der er for at observere genstande i luften, der intet har med UFOer at gøre, det vi i SUFOI kalder fejlkilder.
Fotoet viser et af dem; det drejer sig om en ballon bestående af en utrolig tynd plasticpose, 3 meter lang og 1 meter i diameter.
Den fungerer ved Solens kraft, således, at når Solens stråler rammer den sorte pose, opvarmes luften indeni ballonen, indtil en bestemt temperatur, hvorefter »UFOen« går til vejrs.
Hvis ejermanden ikke på forhånd har sikret sig en solid tøjring af »UFOen«, vil den, i hvert fald på en vindstille og solrig dag, stige op til omkring 10 km højde, hvor luften indeni efterhånden har udvidet sig så meget, at ballonen eksploderer.
Man kan sige, at hvis der på en blæsende og overskyet dag bliver indberettet om en sort, flyvende genstand, vil det nok ikke være en »UFO« af denne type.

/Hp

FOTO: Henrik Pedersen

En »UFO«, man nok vil kunne se oftere på de danske strande i fremtiden, en plasticpose fremstillet i Italien, og købt i en legetøjsbutik i Allerød.

Kongres i Argentina

Fra den 8. til den 12. december 1982 afholdes der i byen Rosario i Argentina den 3. internationale kongres med extraterristikal forskning arrangeret af FAECE.
FAECE er en organisation bestående af de fleste registrerede UFO-grupper i Argentina.
I pressemeddelelsen, SUFOI har modtaget op til kongressen, står der lidt om hvorledes FAECE opstod.
I midten af 1977 afholdt AOA, Rosario et symposium omkring emnet intelligent liv i universet, og under den efterfølgende banket opstod ideen om en sammenslutning af de argentinske grupper.
Det var og er tanken, at denne organisation skulle indsamle alle oplysninger vedrørende UFOer fra grupperne i Argentina, for derigennem at distribuere samtlige oplysninger ud igen til alle. På den måde ville man kunne undgå overlapninger i arbejdsindsatsen og samtidig kunne man også koordinere arbejdet.
Den 29. — 30. oktober 1977 mødtes man igen i Cordoba for at diskutere det helt eksakte arbejdsområde for organisationen, og her blev det besluttet at nedsætte et udvalg bestående af: Guillermo Aldunati fra AOA, Mario Bracamonte fra CEFE og Rema Raffeghelli fra CIC. Disse personer skulle fremkomme med en rapport om, hvorledes organisationen skulle arbejde.
Her skulle det måske indskydes, at Guillermo Aldunati den 17. maj

1974 i forbindelse med hans europarejse afholdt et foredrag i København arrangeret af SUFOI.
Efter adskillige travle måneder og et afsluttende møde i Venado Tuerto i Santa Fe provinsen blev der indkaldt til et landsdækkende møde i juli 1978. På dette møde blev den nye organisation oprettet, og den kom til at hedde Faece, Federacion Argentina de Estudios de la Cienca Extraterreste (Sammenslutningen af de argentinske studiegrupper vedrørende extraterristikal forskning). Til ledelsen blev følgende valgt: præsident Eduardo Ficcarotti, sekretær Jesus Róvere, kasserer Nora Della Bianca, medlemmer Ramón Avellaneda, Luis Burgos, Antonio Las Heras.
I organisationen var der på dette tidspunkt tilsluttet følgende grupper: CIAR Rosario, CIFE Posades, AOA Rosario, CIFA LA Plata.
Organisationen der er uafhængig er i følge argentinsk lov legalt oprettet og uden politiske og religiøse motiver. Den drives som en non profit organisation, og har i de følgende år afholdt kongresser skiftende steder: 7.-9. juli 79 i Tucuman provinsen, 7.-9. december 79 i posades, Misiones provinsen, 5.-7. december 80 i Mendoza, Misiones provinsen, 4.-6. december 81 i Rio Cuarte, Codoba provinsen og nu den 8.-12. december 82 i Rosario.
På nuværende tidspunkt består FAECE i følge pressemeddelelsen af disse grupper: EDOVNI, CIAR, IVE, AOA, CIVE, CEFAR, IEM og desuden af flere private rapportoptagere fordelt på en organisationskomité samt seks afdelinger med hver deres arbejdsområde.
Desuden fremgår det at bl.a. Antonio ribera fra Spanien deltager i Rosario kongressen, hvilket SUFOI trods invitationen desværre af økonomiske årsager måtte sige nej tak til.

FAECE Newsletter/HP

Observation i Tyrkiet

Fra vor kontakt i Tyrkiet, Levent Ural, har vi modtaget følgende, korte notits fra avisen Hürriyet den 13. januar 1982:
I den lille by havsa, hørende til distriktet under byen Edirne, fortalte en ældre mand journalisten: »Søndag aften, ved 21-tiden, befandt jeg mig sammen med andre af byens indbyggere på den lokale kafe, da vi pludseligt hørte stemmer og larm udefra. Samtidig begyndte TV-apparatet at svigte. Da vi myldrede ud fra caféen så vi på himlen et objekt med gule og grønne lys. Det havde form som et æg og var ca. 500-600 m oppe. Derefter forsvandt det med stor hastighed.

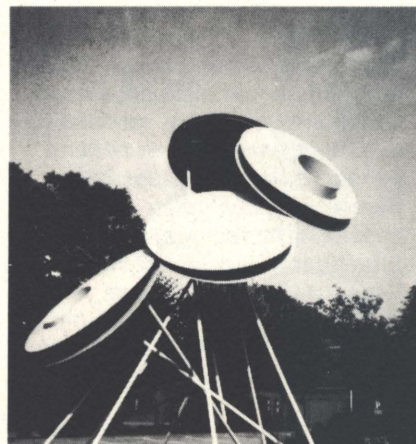
Argentinsk UFO-foto

Vi har fra Argentina modtaget dette foto, og vi kan foreløbig fortælle at det i øjeblikket bliver undersøgt af de to Argentinske UFO-organisationer CEFANC (Centro De Fenomenos Aereos No Convencionales) og ONIFE (Organizacion Nacional De Investigacion De Fenomenos Espaciales), ligesom billederne, hvoraf vi her bringer det ene, har været til nærmere analyse hos CUFOS.
SUFOI vil i et senere nummer af UFO-NYT redegøre nærmere for denne interessante Argentinske fotosag.

/KMH

Flyvende tallerkener i Aalborg

I Aalborg findes der sikre beviser for de flyvende tallerkeners eksistens — man har hele fire af slagsen!
Som det ses er de solidt »tøjrede«, og enhver, der lægger vejen forbi vandværket nær byens centrum, vil kunne studere tallerkenerne på nærmeste hold.

Skulpturen — for sådan en er det — er skabt af den polske kunstner Magdalene Wiecek. Værket bærer titlen »flyvende tallerkener«, og er én af mange skulpturer, som et hold kunstnere fra Polen skabte på Aalborg Værft i 1967.

TB.

Den aflange hvide aftegning på dette argentinske foto er månen. Den tågede runde »klat« er det ukendte fænomen. Billedet er taget af Norberto Castro, lørdag den 14 juni 1980 kl ca. 19.00 i Resistencia, Chaco, Argentina med et RICOH, single TLS Reflex kamera. Filmtypen var AGFA 100 ASA.

Nyt fra Venus

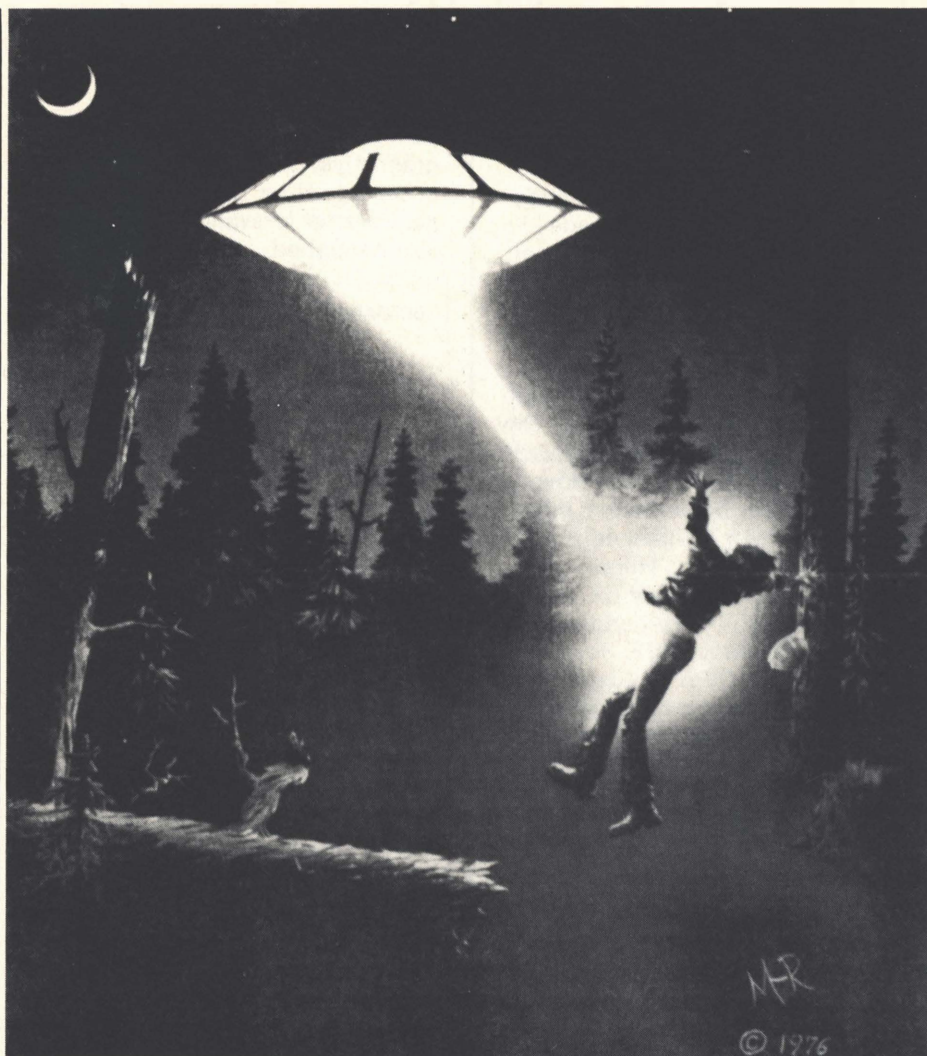
I oktober og november sidste år blev to russiske rumsonder opsendt mod Venus, og allerede 4 måneder senere foretog de en blød landing på planetens overflade. Der var på forhånd ikke stillet nogen forventninger til missionen, idet både russiske og amerikanske sonder tidligere var meget udsatte for defekter på grund af de yderst ugæstfrie forhold på Venus.

Den 1. marts fløj Venera 13 ind i venusatmosfæren med en hastighed på 11 km pr. sekund, men en faldskærm sikrede at modulet foretog en blød landing i et højland syd for et område kaldet Beta Regio, hvor man under tidligere missioner har konstateret tegn på forgangen vulkansk aktivitet. Venera 14 foretog også en vellykket landing den 5. marts omkring 900 km længere mod sydøst og en halv km lavere end Venera 13.

Den primære opgave for sonderne var at måle den kemiske sammensætning af atmosfæren under nedturen og at optage fotografiske panoramaer af overfladen. Yderligere foretog de undersøgelser af overfladematerialet ved hjælp af en gravearm i lighed med de amerikanske Vikingsonder på Mars. De russiske forskere, som jævnligt har besøgt rumfartscentret i Houston for at udveksle resultater, oplyser at disse opgaver er løst til fuld tilfredshed, og alle amerikanske eksperter var enige om, at denne historiske mission er den største succes man endnu har haft med hensyn til »den djævelske planet«, som Venus med rette kaldes.

Landskabet omkring Venera 13 er en flad, stenet slette med gråt finkornet materiale, afvekslende med grupper af basaltflader. Området hvor Venera 14 landede er af en noget anden karakter, idet her ikke ses noget til den finkornede overflade, men derimod kun store flader. Overfladen lyser i et svagt rødbrunt skær, hvilket skyldes den uhyre tætte atmosfære, som kun lader ganske lidt sollys trænge ned. Af samme grund er sigtbarheden nede på nogle få meter — det er som at befinde sig i en tæt tåge.

TC.

Endnu en bortførelse?

UFO-skeptikeren Philip J. Klass, bl.a. forfatter til bøgerne »UFOs Identified« og »UFOs Explained« har skrevet en ny bog med den foreløbige titel »UFOs: The Public Misled«. Bogen udkommer i løbet af 1983 på forlaget Prometheus Books, der i 1981 udgav en anden skeptiker-bog — »The UFO Verdict Examining The Evidence« af Robert Sheaffer.

Klass vil i sin nye bog bl.a. behandle den kendte Travis Walton-sag. Den 5. november 1975 blev den unge brændehugger, Travis Walton, ifølge flere øjenvidner, ramt af en lysstråle fra et UFO. Fem dage senere dukkede han op på en øde vej — chokeret, langskægget, sulten, tørstig og 5,5 kg lettere! Hvad var der sket? »Bortført af væsener fra en anden verden«, hævder nogle. »Svindel!«, siger Philip Klass...Men dette er blot én af de sager Philip Klass kulegraver i sin kommende bog, der vil blive anmeldt her i UFO-NYT.

KMH

Pilot sporløst forsvundet!

Den21. oktober 1978 forsvandt den australske pilot, Frederick Valentich i sin én-motores Cessna 182

under en flyvning over Bass-Strædet mellem det australske fastland og King Island. (Se UFO-NYT nr. 3/79)...Hvad skete der?

Dr. Richard F. Haines, specialist i optisk fysisk og videnskabelig konsulent tilknyttet »Lighting Design Associates« i USA, har gennem flere år indsamlet og bearbejdet rapporter om piloters UFO-observationer. Frederick Valentichs mystiske forsvinden har pirret Dr. Haines'videnskabelige nysgerrighed. Efter en tilbundsgående efterforskning i sagen er anstrengelserne resulteret i en bog, og Haines venter nu blot på en udgiver skal vise interesse for den.

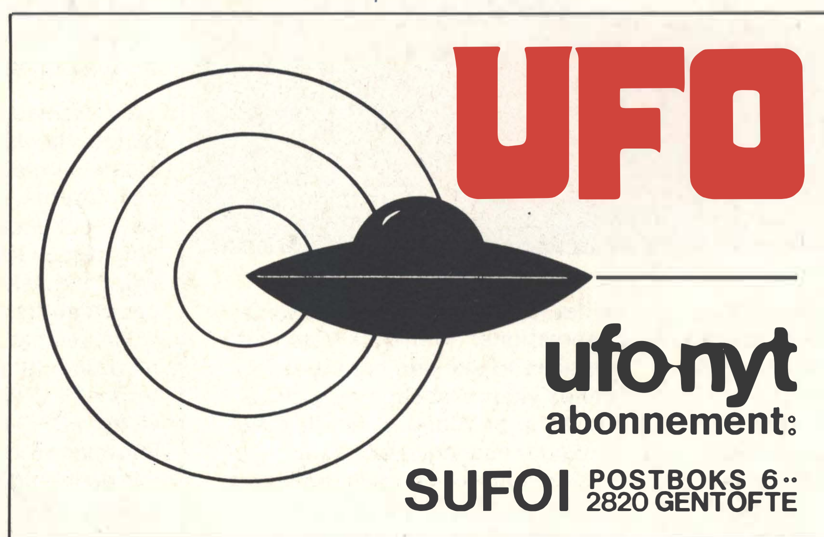
Haines har i bogen rekonstrueret hele Fred Valentichs sidste dag — det øjeblik han stod op, til man hos flyveledelsen i Melbourne hørte de sidste ord fra ham, inden radiokommunikationen blev afbrudt. Bogen indeholder et væld af hidtil ukendte data.

I bogens anden del præsenterer Haines fire hypoteser, der på grundlag af de indsamlede oplysninger hver især kan forklare, hvad der skete denne oktober-nat i 1978. De fire hypoteser er: Fejlnavigering med deraf følgende nedstyrtning, svindelnummer, bortførelse pr. pr. UFO og militært forsøg.

Dr. Haines har også analyseret båndoptagelsen med Valentichs sidste samtale med flyveledelsen i Melbourne. På de sidste dramatiske 17 sekunder på båndet, hævdes det, at man kan høre en »metallisk« lyd, der måske kan fortælle noget om Valentichs skæbne.

Haines har sendt en artikel om resultatet af båndanalysen til Center for UFO Studies (CUFOS). Vi vil her i UFO-NYT holde læserne informeret om sagens videre forløb, når denne artikel og Dr. Haines'bog dukker op.

KMH

NY STOR MÆRKAT!

Fortæl dine medtrafikanter og andre om ufo'ernes eksistens — klæb den elegante nye mærkat bag på din bil, motorcykel og knallert — eller hvor den bedst ses!

Mærkaten måler ca. 10 x 15 cm, er selvklæbende og i to farver.

Medlemspris (excl. porto og ekspedition)

kun kr. 14,- pr. stk.

Bestil nu i dag — der bliver rift om den!

Mærkaten bestilles ved at indbetale beløbet + kr. 5,- (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Husk at skrive øverst til venstre på girokortet, hvad der bestilles.